

Giới thiệu Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr

Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr là tựa truyện tình tuổi teen nổi bật hiện nay với dàn nhân vật chính như sau:

Triệu Phương Anh (Nguyễn Hoàng Phương Anh): 17 tuổi, xinh đẹp, thông minh. Giỏi võ. Tiểu thư của tập đoàn Trịnh Gia lớn thứ 4 thế giới. Sau khi tìm lại thân phận thật của mình thì cô là nhị tiểu thư của Nguyễn Hoàng lớn thứ 1 thế giới. được nhiều người yêu mến. Hotgirl số 1 của trường GR. Chuyên gia về bắn súng.

2.Trịnh Lê Thủy Ngân :17 tuổi, bạn thân của Phương Anh . chuyên về độc dược – thần dược. Hotgirl số 2, nhanh nhẹn, thông minh nhưng không bằng P.anh . Kế thừa tập đoàn Trịnh Lê lớn thứ 3 thế giới.

3. Hoa Dương Thủy Trang :17t, bạn thân vs 2 ng kia. Chuyên về đánh kiếm. Hotgirl số 3, cũng thuộc dạng thông minh nhưng tinh thoàng ngu đột xuất. Tiểu thư tập đoàn Hoa Dương sản xuất mỹ phẩm lớn thứ 4 thế giới.

4. Lưu Hoàng Hương Trà : 17t, bạn thân của 3 ng kia. Hotgirl số 4, có thông minh, chuyên về phá khóa và mật mã. Đại tiểu thư tập đoàn Lưu Hoàng.

5. Đặng Nguyễn Quang Tuấn: 17t, học bơi số 1 dy nè. Vui tính nhưng chỉ cần ai động vào Phương Anh của hắn ta là (O_o chết đấy).Đại thiếu gia tập đoàn Đặng Nguyễn. Chuyên về Súng giống P.anh.

6.Nguyễn Hoàng Anh Thiên: 17t, bn thân của hần lm đồ bao nhiêu trái tim thiếu nữ, Đại thiếu gia tập đoàn Nguyễn Gia(anh trai song sinh của Phương anh) Học bơi số 2.

6.Triệu Hoàng Khánh: 17t, bn thân của tụi hần. ai dà, học bơi của đồ nhiều em lắm đấy(anh trai của p.a trước khi p.anh tìm lại được gia đình thật). Tập đoàn Triệu Gia. Học bơi số 3.

7.Vũ Thành: ny của Trang,17 t bn thân tụi hần. học bơi số 4. tập đoàn lớn thứ 6 thế giới.

Đừng quá thất vọng và tò mò, cứ đọc truyện sẽ rõ ngay nhé... Ngoài ra thì Tình Yêu Hoàng Gia cũng là tựa truyện hay dành cho những ai yêu mến dòng truyện teen đấy.

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Bắt Đầu Câu Chuyện

Chap 1 : GTNV

1. Triệu Phương Anh (Nguyễn Hoàng Phương Anh): 17 tuổi, xinh đẹp, thông minh. Giỏi võ. Tiểu thư của tập đoàn Trịnh Gia lớn thứ 4 thế giới. Sau khi tìm lại thân phận thật của mình thì cô là nhị tiểu thư của Nguyễn Hoàng lớn thứ 1 thế giới. được nhiều người yêu mến. Hotgirl số 1 của trường GR. Chuyên gia về bắn súng.

2.Trịnh Lê Thủy Ngân :17 tuổi, bạn thân của Phương Anh . chuyên về độc dược – thần dược. Hotgirl số 2, nhanh nhẹn, thông minh nhưng không bằng P.anh . Kế thừa tập đoàn Trịnh Lê lớn thứ 3 thế giới.

3. Hoa Dương Thủy Trang :17t, bạn thân vs 2 ng kia. Chuyên về đánh kiếm. Hotgirl số 3, cũng thuộc dạng thông minh nhưng tinh thoàng ngu đột xuất. Tiểu thư tập đoàn Hoa Dương sản xuất mỹ phẩm lớn thứ 4 thế giới.

4. Lưu Hoàng Hương Trà : 17t, bạn thân của 3 ng kia. Hotgirl số 4, có thông minh, chuyên về phá khóa và mật mã. Đại tiểu thư tập đoàn Lưu Hoàng.

5. Đặng Nguyễn Quang Tuấn: 17t, học bơi số 1 dy nè. Vui tính nhưng chỉ cần ai động vào Phương Anh của hắn ta là (O_o chết đấy).Đại thiếu gia tập đoàn Đặng Nguyễn. Chuyên về Súng giống P.anh.

6.Nguyễn Hoàng Anh Thiên: 17t, bn thân của hần lm đồ bao nhiêu trái tim thiếu nữ, Đại thiếu gia tập đoàn Nguyễn Gia(anh trai song sinh của Phương anh) Học bơi số 2.

6.Triệu Hoàng Khánh: 17t, bn thân của tụi hần. ai dà, học bơi của đồ nhiều em lắm đấy(anh trai của p.a trước khi p.anh tìm lại được gia đình thật). Tập đoàn Triệu Gia. Học bơi số 3.

7.Vũ Thành: ny của Trang,17 t bn thân tụi hần. học bơi số 4. tập đoàn lớn thứ 6 thế giới.

_____ dài phần cách đáng iu ta đây _____

Một ngày trời tiết se lạnh, căn biệt thự xa hoa ở Anh vang lên tiếng điện thoại.

“alô?” _ giọng một người trung niên vang lên

“...”

“bây giờ sao?”

“...”

“cậu không nghĩ là hơi sớm...”

“...”

“được rồi”

Đó chính là cuộc điện thoại giữa chủ tịch tập đoàn Triệu Gia và chủ tịch tập đoàn Nguyễn Hoàng. 2 người và chủ tịch 3 tập đoàn Trịnh Lê, Hoa Dương, Lưu Hoàng là bạn thân. 17 năm về trước, do tập đoàn Nguyễn Gia chênh vênh, chủ tịch Triệu Gia đã nhận nuôi Phương Anh _ tức nhị tiểu thư của Nguyễn Hoàng. Bây giờ thì ông Mộc(chủ tịch Nguyễn Hoàng) đã khôi phục lại công ty và muốn đón Phương Anh về.

- haizzzzz. .... không biết con bé có chịu về không nữa, nó rất bướng.

“cốc cốc”

-ba vào đi ạ.

“cạch”

Ông bước vào, ông nhìn thấy một cô gái tóc dài ngang thắt lưng màu vàng, đôi mắt xanh ngọc đang nhìn ra ngoài. Vâng! Chính là Phương Anh của chúng ta đây ạ.

-có chuyện gì vậy ba?

-ừm. ....

-ba cứ nói đi ạ - nó mỉm cười

-ta. ....muốn con về Việt .

-Để làm gì ạ?

-Con hãy về đó giúp đỡ anh trai con. Và lại bên đó cũng có Linda, Ellie và mà.-Ý ba là Ngà, Trang và Trà?

-ừ

-.....

-Con về được không?

-Dạ. Bao giờ con sẽ bay?

-9h tối nay nhé. Sang bên đó con hãy về biệt thự Black rose. Anh con ở đó.

-Dạ.

“cạch”

Nó liền đi sắp xếp quần áo. Nó là người bình tĩnh mà, chỉ có thể không làm nó hốt hoảng được như Linda. Haizzzz nó rất hoàn hảo, làm bao người ghen tị. Nhưng nó luôn thấy mình không bao giờ hoàn hảo ở một điểm TRẺ CON.

9h tối~~~~

-con đi cẩn thận nhé _ ba nó

- dạ, con chào ba

Sau khi ngồi 2 tiếng trong máy bay,nó xuống sân bay. Nó cảm thấy mình thật may mắn. Ở sân bay ít người, nó sẽ không gây sự chú ý.

Biệt thự Black Rose

-sao tối om vậy nè?

“tạch”

~ trống vắng~

-chắc là ông ấy đi bar, xem nào....

Nó mở điện thoại ra, á á, thì ra anh trai nó đang ở bar KW(của nhà nó)” cụ thể là ông đang trong phòng VIP 1)

-lên thay quần áo rồi xuống đi v _ nó nghĩ

10p sau, nó bước xuống nhà với chiếc áo cộc tay có hình đầu lâu, quần jean mài rách. Cộng thêm phụ kiện là chiếc áo jacket cùng dây chuyền thánh giá, kính đen, mũ lưỡi trai đen và bao tay đen, mang thêm một cái mặt nạ nam kim cương đen. Quần áo bó sát tôn lên body ác quỷ của nó.

Nó ra nhà xe và lấy con Lamborghini Sesto Elemento ra. Nó phóng với tốc độ 180 km/h. Bây giờ ai muốn về với ông bà thì ra mà chặn xe nó.

~ bar KW~

“rầm!”

Tiếng động chói tai vang lên, mọi người trong bar đều hướng ánh mắt về phía nó. Từ đâu hai thằng bảo vệ xông ra chặn đường nó.

-“ cô là ai “ _ 1 tên nói

Nó không nói gì, bỏ mắt kính ra.

-“ tiểu..... tiểu thư..”

Hai tên đó tránh sang hai bên cho nó đi.

Hết chương 1

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 2: Sự Thật Phơi Bày?

Nó rào bước tới phòng vip 1. nó đeo mặt nạ vào

“RẦM” _ cánh cửa phòng VIP1 đã được đến đầu anh Vương đẹp trai (anh Vương: thanks nhóck nhóa. Tg: không cóa giế a^^) ai trong phòng cũng nhìn nó

-con nhỏ láo toét nào thế? _ 1 á mắt xanh mở đỏ

-cho nó một trận đi, mắt húng hà! _ MXMD 2

-các cô im ngay trước khi tôi cho các cô về đầu Diêm Vương _ nó nói với một giọng nói lạnh như băng (tg: tý tý ui, tý nói đã làm bọn nó sợ rồi, lại còn lườm/ nó: có ý kiến?/tg: dạ hồng!)

-cút! _ nó gằn

thế là 2 á kia chạy ngay ra khỏi phòng

-anh hai!!!!

Sau câu nói đó, những người trong phòng mới hết dơ

-hà _ Khánh đang dẫn tình lại sau con “đơ”

-cô là ..... Venus cầm đầu bang E.V.I.L? _ đồng thanh trừ 1 người

Lúc này cái người không chú ý kia mới ngẩng mặt lên

-ah! _ lúc này nó đưa tay lên tháo bỏ chiếc mặt nạ nam đá xuống

không khí trong phòng tự nhiên im lặng.....

-em gái? _ Khánh hỏi

-em chứ còn ai? _ nó

-em gáiiiiiiii!!!!!!!!! _ Khánh chạy đến ôm chầm đưa em gái yêu quý của mình

-5 năm không gặp anh thấy em lớn nhiều lắm nhá, xinh lắm nhá, nhớ lắm nhá,..... _Khánh luôn mỉm

-Chứ không phải em đi là anh được thể, quấy tung bưng à? _ nó

-ừ ừ _ Khánh chu môi

Bọn còn lại (chính xác là 3 người) sock toàn tập. Coldboy Hoàng Khánh có lúc như thế này ư? Bọn ở trên trường mà thấy thế này chắc đột quỵ chết.

- Phương Anh? _ Tuấn& Thành

- 5 năm không gặp, các ông khác quá nhi_ nó

- đúng là bà rồi!!!! tụi tôi nhớ bà quá!! _ Tuấn và Thành chạy ra ôm nó

- chứ các ông tưởng tôi không nhớ à? Nhớ muốn chết_ nó cười

- há? bà/ em cười? – Thành& Tuấn& Khánh

-sao há?_ nó mỉm cười

- à, ơ không sao _ 3 ng dơ trước nụ cười của nó

Vì tai nạn 7 năm trước đã lấy đi sinh mạng mẹ nó và 1 ng bạn của bà (mẹ ruột nó đó) mà từ đấy nó không cười nữa, 3 ng thấy nó thế này thì vui lắm. nó đã tìm lại được nụ cười rồi.

Lúc này, Thành đưa cho nó một ly Brandy. Nó nhận lấy cái ly. Lúc này Khánh lên tiếng:

-à, Phương Anh, tụi tôi muốn giới thiệu với bà với một người_ Tuấn

-ai thế?_ nó hỏi

lúc đó nó ngoảnh sang phía sofa bên phải. Nó cùng người kia sững sờ

- Phương Anh, đây là Thiên_ Tuấn

“ choang?”

“ choang?”

Sau hai tiếng động, 3 ng kia nhìn nó và Thiên

- có chuyện gì thế? 2 ng có sao k?_ Thành hỏi

- a, đúng rồi! tôi nhận ra cái mà mình đã không nhận ra!_ Khánh thốt lên

-a!_ thành

- há?_ Tuấn

- ông ngu thế? Nhìn lại Phương Anh và Thiên đi _ Thành

_ á á á á á_ Tuấn thất thanh

-2...2...2 ng...2 ng giống hệt nhau. .... Tuấn xanh mặt

-Khánh, ông có chắc đây là em gái ông?_ Thiên nãy giờ mới lên tiếng

-Ha...há?_ Khánh chột dạ

-....._ Tuấn và Thành im lặng, dường như họ muốn nghe một điều gì đó từ Khánh

Nó thừa thông minh để nhận ra đây là cái tình thế quái gì. Phải, có khả năng đây chính là anh trai nó. Nó đã vô tình nghe được cuộc nói chuyện của ba Khánh và Khánh 3 năm trước.nên mới biết sự thật.

~ Quá Khứ~

-cái gì ạ?_ Khánh hốt hoảng

-đúng! Tất cả như con vừa nghe!

-Không thể nào_ Khánh

-Con nghe lại cho rõ nhé. Phương Anh, nó không phải em gái con. Con không có em gái. Phương Anh là nhị tiểu thư của tập đoàn nguyên Hoàng!

-Thế tại sao em ấy lại ở đây?_ Khánh hỏi

-Ta sẽ cho con biết lí do vào ngày sinh nhật 17t của Phương Anh! Giờ thì con về phòng đi.

~ hiện tại~

-Thiên, sao ông hỏi vậy?

-Tôi..... bị thất lạc một đứa em gái song sinh...

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Sự Thật Phơi Bày (2)

Nó từ từ mở mắt ra, nó cảm nhận được một cơn đau đầu dữ dội. Thứ đầu tiên nó thấy là khuôn mặt lo lắng của Khánh.Ủa ? Nó nhớ là nó đang ở bar, rồi nó nhận được một cơn đau đầu, rồi..... nó ngã xuống.....

-em có sao không?Em làm mọi ng lo quá_ Khánh ân cần hỏi

-um..._Nó nhăn mặt. Cổ nhớ lại, hình như từ lúc nghe Thiên bảo là “ bị thất lạc một đứa em gái song sinh...” thì đầu nó đau như búa bổ

-anh._ Nó gọi Khánh

-có chuyện gì thế?

-Anh..... nói cho em nghe về Thiên_ nó

-Há?_ Khánh bất ngờ

-Nói đi và đừng giấu em bất cứ chuyện gì_ Nó

Khánh không còn sự lựa chọn nào khác. Nếu không nói thật cho nó nghe, để đến lúc nó điều tra ra, nó sẽ rất giận, mà cậu thì lại không muốn thế, mỗi lần nó giận ai(ng thân) thì nó sẽ tự nhốt mình trong phòng, không ăn uống gì. Đã có lần như thế, cậu không muốn lặp lại.

-thật ra là....._ Khánh

sau đó, cậu kể cho nó nghe tất cả mọi chuyện, từ việc nó không phải là em gái cậu, là con của ai, rằng Thiên mới là anh trai của nó, lý do mà ba cậu không cho nó biết, và vì sao nó lại ở đây.....

Cậu cứ ngỡ kể xong, nó sẽ rất tức giận. Nhưng không, nó còn nói:

-anh đừng lo em giận, em hiểu mà_ Nó

-.....

-Mọi người chỉ muốn tốt cho em, không sao đâu

-ừm... cảm ơn em_ Khánh

-à! Mà em đang ở đâu đây?_ nó hỏi

-Black Rose_ Khánh

-Sao anh biết em đã đến đây?_ nó

-Anh mà _ Khánh phồng mũi

-Xi.... gồm!_ Nó

Đúng lúc đó, Tuấn và Thành mở cửa vào

-bà khỏi chưa?_ Tuấn

-làm bọn tui lo muốn chết _ Thành thờ phào

-tui khỏi rồi, khỏi lo đi

-Khánh, ông nói chưa?_ Tuấn

-Rồi_ Khánh

-Nè Phương Anh _ Thành

-Hừm?_ Nó

-Thằng Thiên cũng ở đây đó, ra nhận anh trai đi _ Thành

-.....

-Đi!_ Nó

Nó bước xuống nhà, chạm mặt Thiên. 2 ng nhìn nhau...

-Em..._ Thiên

Nó không nói gì, chạy đến ôm Thiên

-Anh trai..._ Nó nói khẽ

-ừm, anh đây..._ Thiên

2 ng sẽ không dừng đâu nếu không có tiếng...

- ề hem, 2 ng muốn tình tứ thì ra chỗ khác tình tứ nhá_ Tuấn

- ông ghen với thằng Thiên hả?_ Thành

- nào... nào có_ Tuấn đỏ mặt

- nè! Mà mấy ông sao lại ở đây?_ Nó

- bọn tui ở đây hoài mà _ Thành

- thể hử ~~~~_ nó

Lúc đó, Khánh đưa cho nó bộ đồng phục

-há???? đồng phục???? ba bảo em sang đây để quán lí công ty chứ đâu phải để đi học????_ Nó hốt hoảng

- 17t không đi học thì làm gì? Việc công ty đã có người lo rồi_ Khánh

-Nhưng không phải em có bằng đại học rồi sao...._ Nó

-Có rồi vẫn phải đi_ Khánh

-Ừầy_ nó chu môi, phồng má trông rất dễ thương. 3 ng còn lại cười

-Thối, lên phòng ngủ đi!_ Thành ngáp

-Thà ông thức luôn đi, 1h30 sáng rồi_ Nó vừa nói vừa đi lên phòng

-Bà vẫn còn đi lên đây còn bảo ai _ Thành

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Tắc Kè Hoa????

Sáng hôm ấy, nó thức dậy từ lúc 5h30. Nó VSCN xong, nó lôi bộ đồng phục ra. Đồng phục của trường GR.

~ tà sơ qua về đồng phục trường này nhé~

Nữ: áo sơ mi trắng, váy đen, giày tùy ý, trên cổ áo có nơ màu xanh(lớp 10) hoặc nơ đỏ(lớp 11), nơ hồng (lớp 12). Trên áo có bảng tên và vai áo có phù hiệu trường mà màu theo nơ cổ áo.

Nam: áo sơ mi trắng, quần đen, giày tùy ý, còn lại giống nữ.Áo khoác: áo màu xám, vai áo có phù hiệu hình cái kiếm (nam) xuyên qua bông hoa hồng trắng(nữ). áo khoác nam nữ giống nhau.

~~

Nó mặc bộ đồng phục vào, vừa như in. vì váy hơi ngắn nên nó quyết định đi thêm quần tất màu đen. Nó chọn đôi giày cao gót 5 phân. Nó xõa mái tóc vàng óng xuống, đôi mắt màu xanh. Tô thêm một lớp son nhạt màu hồng, trông nó thật đẹp.

Nó đi xuống bếp, bây giờ là 5h45, nó mở tủ lạnh lấy đồ ra, nó quyết định sẽ làm món Kimbap.

6h, trên tầng đã có tiếng lục đục. đúng 6h 10, Khánh và Thiên bước xuống.

-ồ, em gái làm bữa sáng à _ khánh

-không biết em làm thế nào nhỉ? _ Thiên hỏi

-ui giời, mày ăn được đồ ăn nó nấu á, mày phước trăm đời, nó nấu hơi bị ngon luôn_ Khánh

-thế à_ Thiên

-hai anh ăn trước đi, em lên gọi mấy con heo kia_ Nó

nó bước lên tầng, gọi hai tên này dậy ấy à, hay là nó thử quả bom mới chế nhỉ? He he.

Nó lấy ra hai quả bom nó tự chế, đặt ở đầu giường Tuấn một cái, đầu giường Thành một cái

-hehe, xem hai ông đối phó thế nào..._ nó cười thâm rồi chạy xuống nhà

“ 1 phút 30 giây là có mì ngon”

“BÙM”

“BÙM”

“AAAAAAA PHƯƠNG ANHHHHHHH BÀ ĐỪNG LẠI CHO TÔIIIIIII”_ Tuấn, Thành

Nó ngồi dưới nhà nghe thấy cười khằng khặc. Hai người kia không hiểu gì liền chạy lên xem. Lên đến nơi thì ối thôi... Tuấn và Thành như hai con tắc kè hoa ấy. Thiên và Khánh hiểu ra chuyện, phá lên cười

-haha..ha...chết mày đi...không dậy đúng giờ.....bị nó troll cho..._ Khánh nói không ra hơi

-em gái...cao tay...quá..._ Thiên ôm bụng cười

-haha....bom sắc màu..haha..._ Khánh

-thôi...VSCN...rồi...xuống ăn..._ Khánh

-2 ng đi xuống nhà,nó đang ngồi ở phòng khách. Nó nhìn thấy 2 ng liền hỏi:

-Sao? Sao rồi? thấy em hay hông?_ nó

-Hay lắm luôn_ Khánh& Thiên

Lúc ấy, Tuấn và Thành từ trên đi xuống...

-chào buổi sáng tốt lànhhhhhhhhhhhhhhh – nó

-tốt cái đầu bà!!!!!! _ Tuấn& Thành

-haha.... Di học thôi..._ Nó

bước xuống gara, Khánh đi con Lamborghini Veneno, Thiên đi con Lykan Hypersport, Tuấn đi con Bugatti Veyron Super Sports, Thành đi con Aston Martin One-77. Nó thì đang phân vân, nên đi oto hay moto. Đúng lúc ấy, Thiên lên tiếng:

-nhóc lên anh chờ _ Thiên

Thế là nó nhảy lên xe của Thiên. 4 chiếc xe phóng ra khỏi nhà, để lại một làn khói mờ mờ...

Đường phố Việt Nam, quê hương thứ 2 của nó, thật đẹp. Thấy nó ngắm ra ngoài đường hoài nên Thiên lên tiếng:

-cảnh ngoài đường không đẹp bằng anh đâu, 17 năm không gặp, quay sang đây mà ngắm anh này_ Thiên

- xì!..... em hồng thêm_ nó chu môi

một lúc sau, anh và nó đến trường, theo sau là Khánh, Tuấn, Thành. Vừa vào đến cổng trường nó đã nghe:

- anh Khánh ơi, nhìn em này_ hs nữ1

- hoàng tử Tuấn của em _hs nữ 2

-á á á á bọn mày ơi, anh Thành đẹp trai quá_ hs nữ3

- anh Thiên, em yêu anh _hs nữ 4

nó ngồi trong xe mà thấy buồn cười, ở đây cũng có nhiều kẻ háo sắc vậy sao....

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Nhận Lốp

Nó vừa bước xuống xe, tiếng xì xầm đã vang lên

-úa, nhỏ đó là ai vậy?_ ns1

- trông lạ quá, chắc mới vào _ns2

- mà trông giống hệt anh Thiên kia _ns3

- ở nhỉ? Em gái của anh Thiên ư? _ns4

Cứ thế, những tiếng xì xầm vang lên, bỗng từ đâu, 2 người con trai giống hệt nhau bước ra, nó nói

-lệnh của tôi. ..._nó

-là một điều cấm cãi..._chàng trai 1

-nếu cãi lệnh..._nó

-thì không còn đường sống..._chàng trai 2

-tôi đã dạy...._nó

-có mặt thì phải vênh lên..._chàng trai 2

-chứ không phải để cúi xuống đất..._chàng trai 1

cả trường sốc một lượt...

nó và hai chàng trai kia cùng cười.

cả trường sặc tập 2

Nó và hai chàng trai kia chạy đến ôm nhau

Cả trường sặc tập 3

-aaaaaaaaa tớ nhớ 2 ng quá _nó

-5 năm rồi còn gì..... 2 người kia đồng thanh

Cả trường sặc tập 4. Rốt cuộc người con gái kia là ai? Mới vào trường đã quen hội trưởng, hội phó hội học sinh, lại còn quen hotboy nữa

-chết nhỏ đó rồi _ns 1

-chết với chị Ngân và chị Quỳnh Quỳnh _ns 2

lúc ấy, 2 cô gái bước ra....

3 người lườm nhau này lửa

- bao nhiêu năm mới gặp mà kiểu vậy? _ nó

- nào có..... 2 cô gái

3 người chạy lại ôm nhau.(tg: chap này nhiều cảnh ôm ấp quá ta. Cắt bớt đi nhá??/đồng thanh: mĩ nói gì / tg: e có ý gì ầu. ...)

Cả trường sặc tập 5

-Ngân Ngân, Quỳnh Quỳnh!!!! _nó

-Nhớ mày quá!!!! _ngân& quỳnh

_____GTNV phụ_____

1.Hoàng Nguyễn Minh Hoàn: cậu ấm tập đoàn NHH. Bạn từ nhỏ của nó.

2.Hoàng Nguyễn Minh Hải: em trai song sinh của Hoàn.gia thế giống hoàn

3.Hoàng Nguyễn Kim Ngân: ny hải. tiểu thư tập đoàn VPH.

4.Hoàng nguyên Quỳnh Anh(quỳnh quỳnh) : ny hoàn. Em gái của ngân.

-thôi lên nhận lớp đi, vào lớp rồi _Ngân

-ờ _Nó

-tụi này lên trước nhá _ Tuấn

nó đi lên phòng hiệu trưởng

“cốc cốc”

“mời vào”

-haiz//////// con chào chú..._nó

-chào con, lại đây chú ôm cái nào _ HT

nó chạy đến ôm ông HT

-nhớ chú quá à ~~~_ nó

-ừ, chú mong con lắm, con ngoan, giúp chú quản cái bọn kia nhé _ HT

-dạ ~ _nó

-mà lớp con là lớp nào vậy chú ~~~_nó

-lớp 11AV nhé _ HT

-da ~~~ _ Nó

nó đi nhanh đến lớp, có cô giáo đang đứng chờ ở cửa lớp. Nhìn thấy nó, cô liền hỏi:

-em có phải là học sinh mới? – cô Thanh

-dạ _Nó

-em đứng đây, bao giờ cô báo vào thi vào nhé, cô báo với các bạn đã _ cô

-vâng

nói xong, cô bước vào lớp. Vâng, cái lớp gọi nhất, gồm toàn các công tử tiểu thư nhà giàu đây ạ, cả gái cả trai đều chơi ném giấy và phi máy bay giấy. cô gõ thước xuống bàn mấy cái, cô báo:

-các em vào chỗ, hôm nay lớp ta có học sinh mới _cô

sau lời nói của cô, ai về chỗ nấy như chưa từng có cái trò chơi kia. Lúc ấy cô báo:

-được rồi, em vào đi

nó bước vào, ai nấy trong lớp đều nhìn theo nó. Cả gái cả trai đều nhìn, chăm chú nữa là chẳng khác.có tiếng bàn tán:

-bạn ấy xinh nhì _hs nam1

- ừ _hs nam2

- ủay, trường có thêm một hotgirl _ nữ sinh 1

- hotgirls lớp mình xinh không nhờ son phấn, chứ cái bọn còn lại trong trường thì..._nữ sinh2

- nhìn bạn ấy xinh quá _ nữ sinh 3

-nhưng mà nhìn giống ai ý nhì _ namsinh4

- nào, bây giờ em giới thiệu về mình đi _cô Thanh

- chào các bạn, mình là Triệu Phương Anh. Mong các bạn giúp đỡ mình nhé _ Nó cười

Lúc ấy, có 3 con người ngồi ở bàn cuối nhìn lên. Có chung 1 suy nghĩ

“ Hà ?????????? Nó về khi nào???????? ”

-Triệu Phương Anh... Bạn có phải là em gái của Khánh không? _ nữ sinh 1

-ừm đúng rồi _ nó

-è HEM!!!!!! _ Thiên

cả lớp và cô giáo đều nhìn vào Thiên, chợt nhận ra điều gì, nó chỉnh sửa ngay lại câu nói của mình:

-à! Mình là em gái song sinh của Thiên _ nó

-hả? em gái song sinh của Thiên sao bạn lại mang họ Triệu? bạn phải mang họ Nguyễn Hoàng chứ? – 1 nam sinh thắc mắc.

-vấn đề này là nội bộ gia đình, bao giờ làm rõ thì tôi sẽ cho mọi người biết _ Khánh

đúng lúc Khánh vừa nói xong thì bỗng đâu 3 tảng thịt 37 độ chạy nhào ra ôm nó

-oái, bà về lúc nào sao hông báo tui??? _ Ngà

-nhớ quá à !!!!!!! _ Trang

-5 năm rồi còn gì nữa _ Trà

-Oái oái oái, nghệt thờ.... nghệt thờ! _ nó

3 ng kia buông nó ra, nó điều hòa lại nhịp thờ. Rồi nó nói

- chuyện đó giờ ra chơi tui sẽ nói.

Rồi nó quay qua cô:

-cô ơi, em sẽ ngồi ở đâu à? _ Nó

-à, em sẽ ngồi bàn thứ 3, cạnh bạn Tuấn nhé _ cô

-ạ _ nó nói rồi chạy xuống chỗ ngồi

Bạn đang đọc truyện *Từ Đại Hotgirls Và Hotboys Trưởng Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Bí Mật Tiết Lộ?

~ giờ ra chơi~

-àyyyyyyyyy con kia, nói mauuuuuuuuu _ Trà

-nói gì? _ nó

-về từ bao giờ, lý do, bla bla bla... _ Trang

-tui về từ đêm hôm qua, ba bảo về, bla bla bla _ nó lặp lại “ bla bla bla” của Trang làm nhò tức xì khói.

-Thôi xuống căng – tin đi, tui đói rồi _ Ngà

-Ok. Các anh có đi ăn hông? _ nó quay sang hỏi 4 thằng con trai

-Đi! _ đồng thanh

Khi xuống đến căng-tin. Tuấn và Thành xung phong đi lấy đồ ăn.

-nào mọi người ăn gì? _ Tuấn

- cho tui một cà phê _ nó

- ủa, em không ăn hà _ Thiên

- thói quen của bà rồi mà _ Thành

- cho tui 1 pizza 8 miếng, một pepsi _ Thiên

- còn mọi người? _ Tuấn

- một 1hamburger, 1 coca _ Trà

- một trà nóng _ Ngà

- ủa? Ngà và em ăn uống có vẻ tao nhã quá nhi _ Thiên

- thân nhau từ bé, cái Ngà nó lấy của em đấy _ nó

- cho tui 1 nước cam, 1 nước dầu nguyên chất, 2 pizza nhò _ Trang

- ăn lăm _ Thành

- thì sao???? _ Trang

- thôi, hai người đi mua đi _ nó

Khi Tuấn và Thành đi mua, từ bên ngoài có 2 con nhò sinh đôi mắt xanh mò đồ đi vào. Mọi người trong căng-tin im lặng, nó hỏi khẽ:

-nè, sao im lặng quá ạ? - nó

-2 con hồ li tinh đi vào ấy mà _ Ngà

Hai con nhò đó bước đến bàn nó:

-anh Khánh, anh Thiên à, cho bọn em ngồi đây nha _ à 1

nó cười khẩy:

-đúng thật là, đầu đầu cũng có cái thể loại này_ nó

-ê ê cô kia, cô đang nói ai vậy hả? _ à 2

-tôi nói phong long, trúng ai thì trúng_ nó

hai con nhò tức quá, tím mặt. Lúc ấy có một cô bạn đi ngang qua, một á giật lấy cốc nước cam của cô bạn kia định hất vào người nó. A! cứu tinh đây rồi

“roạt”

-Á Á Á Á Á Á Á Á mũn_ 2 á kia hét

-Ha ha hã ha ha ha ha _cả căng- tin cười

Mọi người có biết Anh tỳ nhà ta đã làm gì không ă. Hí hí, đúng lúc ă kia chuẩn bị hất nước thì chị ấy nhìn thấy anh Tuấn và Thành đi ra, chị ấy chớp ngay ly nước đầu nguyên chất mà chị Trang đã gọi và hất thẳng vào 2 ă. Nước đó lạnh nên ă (cầm nước cam) giật mình, hất luôn ly nước cam vào người ă còn lại

-cô...cô _ à 1

-cô cháu gì ở đây, tôi nhớ là tôi không có họ hàng với cô nhé_ nó

2 ă tức quá, nhục mặt ê chề liền đi ra khỏi căng- tin. Sau khi 2 nhò ra, Thiên báo:

- cảm ơn em nhé, cô ta cứ ám anh hoài

- cái thể loại đó em xử vậy thôi_ nó

Nó đầu biết, có 3 người ngồi nghe nó nó mà bắt ngờ xen một chút hoảng hốt

-Anh....Anh Anh... bà ....._ Trang

-Tui sao? _ nó ngạc nhiên hỏi lại

-5 năm... Bà lạ quá _ Trà

-Haizzzz..._nó

Phải, 5 năm, quãng thời gian đó nó thấy nó có rất nhiều khác biệt, sao nó có thể rộng lượng vậy?

-tui.....cũng chẳng hiểu tại sao nữa....._ nó

4 người còn lại nghe chẳng hiểu cái mô tê gì, thành hốt:

- là sao? _ Thành

- tui sẽ chẳng giấu mọi người nữa, tối nay mọi người sẽ biết sự thật_ nó thò dài

- bà.... Bà định? _ Ngà

- tui lo được, đừng lo _ nó

“ sự thật, có điều gì cô ấy giấu mình?”_ suy nghĩ của 4 người kia

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Bộ Tứ: Ngoẻo

-âyyyyyy! Anh Anh! Bà đang ở đâu zậy? _ Trang

-hỏi ngu! Bà ở nhà bà chứ đâu _ Trà

-có bà mới ngu đó! Nhà bà có bao nhiêu cái biệt thự hả? _ Ngà

-ơ.....ờ nhê_ Trà ngớ mặt

-Jessey một thời còn đâu....._ nó ghẹo

-Ê ê! Tui vẫn phong độ lắm đó nhe_ Trà

-ọe! _ Ngà& Trang

-thôi! Tui ở Black Rose nhà tui _ Nó

-ủa ủa vậy hả? _ Ngà

-giờ mới biết _ Trang

nó thò dài báo:

-các bà báo sau 5 năm, tôi khác đi rất nhiều. nhưng thật sự, tôi thấy các bà còn khác hơn tôi.

Nghe nó nói xong, 3 người kia tâm trạng lẫn lộn. Có vẻ, nó đã nói đúng một phần nào đó.... một thứ nào đó trong 5 năm qua đã chi phối họ mất rồi...

-thôi, chuẩn bị đi, gửi thiệp cho họ đi. Tôi đã lệnh cho họ sát nhập vào EVIL, họ sẽ là cấp dưới gần nhất của ta _ nó

-đúng là việc nào rơi vào tay bà là ngon hết _ Trang

-hử, nịnh bợ! _ nó cười khẩy

-tui nói thiệt mà ~ ~ _ Trang chu môi

-bà bỏ ngay cái mặt đó đi, nếu không nó sẽ không còn lành lặn đâu..._ nó

Trang nghe xong liền bỏ ngay cái bộ mặt đó. 2 người còn lại che miệng cười.

-về! chuẩn bị tối đi. Đừng nói với bọn nó là tôi về! _ nó

-Rồ! _ Ngà

Ngay sau khi Ngà nói xong, nó đi lên con Lamborghini trắng của nó. Nó phóng với tốc độ (rất nhanh à. Như bọn bn ở lớp của tũ nó gọi là “tốc độ bán thờ”). Nhanh chóng, nó đã về trước cửa Black Rose. Nó bước vào nhà, 4 người con trai đang ngồi ở ghế với bộ mặt thều thào:

-Venus muốn tao tập hợp vào nhóm hộ vệ gần nhất _ Khánh

-Tao cũng thế _ 3 thằng còn lại đồng thanh

-Cô ấy chọn là tin tưởng các anh, tại sao không thích?_ nó

-Được cô ấy chọn là phước rất lớn, nhưng cô ấy rất máu lạnh, ai làm không vừa ý là....._ Tuấn đưa tay lên cổ xoẹt qua ý như là chết

-em có nhận được giấy không? Em là Venus..._ Thiên

-có _ nó

-đỉnh chính: một là Venus đứng đầu, nó cũng là Venus nhưng nó chỉ cho mọi người biết là nó là bang chủ EVIL nhỏ. Còn thấp mời là EVIL lớn. 2 bang này là một nhưng là do nó tách 1 bộ phận nhỏ. Nên không ai nghĩ nó là Venus lớn.

-không biết cô Venus này là ai nhỉ?_ Thành

-thiếp mời ghi 9h tối, 7h30 rồi, lên chuẩn bị còn đi _ nó

-ừ _ Khánh

nó đi nhanh lên phòng, mở cửa tủ quần áo ra,nó quăng lên giường chiếc quần jean và chiếc jacket đen bóng cộng thêm chiếc áo ngang rón màu trắng và bộ đàm dây chuyền thánh giá. Nó bước vào nhà vệ sinh, 5 phút sau nó bước ra và đi xuống nhà. Phải! Họ chưa xuống, chạy nhanh vào gara và lấy con Lamborghini đen ra và phóng đến bar AED của bọn nó.

Xuống xe, nó lấy từ trong túi ra một cái thẻ vàng khắc chữ “VenusBlack” và quẹt vào khóa víp. Cánh cửa mở ra, hệ thống mật mã vang lên tiếng “chào mừng, Venus”, sau đó, mọi người trong bar quay ra nhìn nó, nó bước lên bục và báo JD tắt nhạc. nó nhận từ tay JD một chiếc mic(chị này đeo kính rồi nhá)

“chào mừng mọi người đến với buổi họp mặt của EVIL”_ nó nói vs giọng lạnh như băng

Dưới bar im lặng như tờ....

“từ hôm nay, tôi sẽ là người lãnh đạo mọi người” vẫn chất giọng đó

“không được!”_ một tên dưới bar lên tiếng

“tại sao?”_ nó

“chỉ có ĐẠI TỶ VENUS mới có thể huấn luyện, lãnh đạo chúng tôi. Tạm thời thì là NHỊ TỶ LINDA, TAM TỶ ELLIE, TỨ TỶ JESSIE thôi!”_ tên đó cố tình nhấn mạnh

Nó cười khẩy, tên đó nhìn mà không hiểu gì. Bỗng ở dưới bar hô to:

“NHỊ TỶ, TAM TỶ, TỨ TỶ!”

Ngoảnh mặt nhìn, nó nhìn thấy 3 con bạn “lão toét” đang cười đều bước lên

“chào mọi người”_ Jessie

“TỨ TỶ!!!!!”

“hôm nay tôi muốn thông báo một việc quan trọng”

“XIN TỨ TỶ CỨ NÓI”

“VENUS ĐÃ VỀ!!!!!!!!!!!!”_ Jessie hô to

“đại tỷ Venus?”

“người đã về”

“5 năm rồi còn gì”_ dưới bar rầm rộ

“VÀ ĐÂY LÀ VENUS”_ Jessie vừa nói vừa chỉ về nó

‘cô ấy là Venus”

“xinh quá”

“từ hôm nay, tôi sẽ huấn luyện mọi người, không ai phản đối chứ?”_ nó

Có 1 sự im lặng không hề nhẹ.....

-phiên máy thông báo danh sách, tao về _ nó

-ừ _ Ellie

sau đó, ellie lấy một chiếc mic và thông báo

-tôi đã chọn ra danh sách đội cận vệ _ Ellie

dưới bar xì xầm, ai là những người lọt vào danh sách đây? Có 4 người đang thầm mong không nhắc đến tên mình

-thứ 1: Shuu

1 chàng đã bị ngấm bản

- thứ 2: William

Chàng thứ 2 chết vì ảo hóa

-thứ 3: Wind

chàng thứ 3 chết vì bị gọi hồn

-thứ 4: Ken

bộ tứ :ngoẻo

Chương 8: Lời Tiên Tri

-Shua: Tuấn

-William: Thiên

-Wind: Thành

-Ken: Khánh

-Venus: nó

- Linda: Ngà

- Ellie: Trang

- Jessie: Trà

-ây! Bọn mày!_ Tuấn cầm 1 tấm thiệp đến và báo

-hửm?_ Thành

-Venus lệnh cho chúng ta vào phòng VIPS này_ Tuấn

-Haizzzzzzz, đi!_ Thiên

4 người tiến đến phòng VIPS, mở cửa bước vào thì nhìn thấy 4 đứa con gái đang ngồi ở đó. (4 chị nhà ta đấy)

- ế? Venus cũng cho triệu em à?_ Khánh

- anh không thể nghĩ thoáng hơn à? _ nó

- ồm ...._ Khánh

Trong khi Khánh vẫn còn đang nghĩ thì 3 người kia đã ngấm ra

-em/ bà là VENUS????? _ Thiên & Tuấn& Thành

-ừ thì đấy ~ ~ _ Jessie cười

-há????? _ Khánh

-EM / BÀ GIẤU BỌN ANH/ TÔI SAO????? _ 4 NG CON TRAI

-Em cho mọi người biết rồi đấy _ nó tò vè không quan tâm

-Thôi! Dù sao thì cũng chỉ để cho mọi người biết sự thật, bây giờ về, mai đi học _ Linda

-Thôi! Nó còn nói cho là may rồi _ Wind

-THÌ CÓ AI GẶN NÓ ĐẤU ????? _ 2 ng kia

-Thái độ như vậy không gần mới lạ đấy _ nó_ Tuấn với anh Khánh gần là phải rồi. Thiên! Anh không gần em à?

-Sao anh lại gần em chứ? Em giấu chắc cũng vì có lí do riêng không nói được đúng không?_ William

-Ừ giờ! hiểu nhau chưa kia _ Wind

-Sinh đôi mà lị _ Ellie

-2 người cũng hợp nhau quá nh? - nó và Thiên đáp lại

-Oái oái oái bà nói gì thế? _ Ellie đó mặt nói

Thành không nói gì, cái tên Thiên này, đã biết là mình thích Trang rồi mà còn. ....

-về!_ nó

-ừ ừ ừ _ Linda

nó ra ngoài và nhảy ngay lên xe Thiên

-2 à, đưa em về nha _ nó

-ừ _ Thiên

-ê ê bà kia, còn con Lamborghini của bà ai đi? _ Trà

-bà đi đi, nãy bà đi với Trang mà _ nó

-ờ. .... _ Trà

7 chiếc xe lao vun vút trên đường, chẳng mấy chốc mà họ đã về đến biệt thự

- em lên trước nha _ nó vẫy tay

- lên ngay không lẹnh _ Thiên

- dạ ~ _ nó

Nó chạy ngay lên phòng, mở tủ quần áo ra, nó lấy ra cái áo thun xanh lệch vai và jean hồng nhạt và chạy vào phòng tắm, một dòng nước lạnh xả vào người nó. Với làn da trắng trẻo và mái tóc vàng, đôi mắt xanh, chẳng ai nghĩ nó là người Việt đâu. Ê ê ề, tẹ thấy trên cổ chị ý có chiếc vòng kia. Một sợi dây bằng vàng xâu qua một viên ngọc trai màu đen(DARK). Oa! Đẹp thật nhoa!!!! “ bật mí nhá, anh Thiên có một sợi y hệt nhưng hạt trai màu trắng(PLA ‘ tắt của PLATINUM’), của Tuấn màu xanh biển(AQUA), của Thành màu tím(VIO ‘ tắt của VIOLET’), của Trang màu hồng(PINK), của Ngà màu đỏ(FIRE), của Trà màu xanh lá(GREEN ‘ GREE’)”

Sau khi tắm xong, nó xuống bếp lấy nước uống, lúc nó đang uống thì...

-ê! Bà xuống đây làm gì thế? _ Thành

từ trên cầu thang, Tuấn và Thành bước xuống, đi đằng sau là Thiên và Khánh

nó đang uống nước thì bị giật mình nên các bạn cũng hiểu sẽ thế nào đúng không à?

Kết quả là nó bị sặc nước.

-ặc ặc.... khụ...khụ khụ! Khụ!_ nó

-em có sao không? _ Khánh chạy đến vuốt lưng cho nó

-khụ.khụ... em không sao _ nó

-o? Phương Anh, bà đeo dây chuyền từ lúc nào thế? _ Tuấn

-giống hệt của tui, khác mỗi màu _ Thành

-anh cũng thế _ Thiên

Nó và Khánh nháu mày, chẳng lẽ....

-sao thế? _ Tuấn

-Khánh, anh có thấy lạ không? _ nó

-ừ... _ Khánh

-lạ gì cơ? _ Thiên

-là thế này... _sau đó Khánh kể cho mọi người nghe lời tiên tri của nhà tiên tri vào năm họ 5 t. người đó bảo rằng: “ có 8 sợi liên kết với nhau. Nó sẽ thuộc về 8 người. 8 người đó sẽ là những người thay đổi vận mệnh thế giới”.

-với sự suy luận đáng kinh ngạc thì nó * chỉ Nó* đã suy ra: thuộc về, nghĩa là nó có thể là đồ vật. sợi, sợi mà là đồ vật thì là gì? Vòng cổ, vòng tay,.... Nhưng bà tiên tri đó đã đưa cho nó và tui 2 sợi dây chuyền nên nó sẽ là vòng cổ _ Khánh

-thế à? _ Tuấn

-ờ đây đã có 5 sợi, chỉ còn 3 sợi nữa thôi, nó có thể ở đâu.....nếu những hạt trai trên những chiếc vòng tập hợp đủ 8 viên, nó sẽ mở ra một cánh cổng màu đen.... _ nó

-vậy còn..... _ Khánh

-em không nghĩ có trường hợp đó... _Nó

-cái gì cái gì nói nghe coi _ Thành

-nếu trong 8 người mà có 4 người có sự thay đổi nào đó khác biệt so với bình thường thì nó sẽ mở ra 2 cánh cổng, một đen một trắng _ Khánh

-hửm? _ Thiên

-thôi, anh Khánh ở dưới này nói cho họ nghe nha... 12 h rồi, em lên ngủ đây _ nó

nói rồi nó đi lên phòng để cho 3 người kia ở dưới. vừa lên phòng nó đã nhảy ngay lên giường ôm con gấu bông siêu bự mà Khánh tặng cho nó. Nó chìm vào giấc ngủ.....

tự xl các bạn nhàu ạ, tự sắp thì giữa học kì rồi nên không thể ra chap mới như trước nữa. nhưng tự sẽ cố gắng!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bắt Cóc?

-Anh Anh! Anh Anh! _ một cô bạn hót hải chạy đến

Nó thấy cái giọng ấy quen lắm, mà còn gọi nó là Anh Anh thì chắc chắn chỉ có tập thể 6C27.

-hả? _ nó quay ra đằng sau

-cậu đi.....nhanh.....thế _ Đan

~...~

-Tớ nhớ cậu 1 chuyện nhé? _ đan

-Nói đi _nó

.....

-sao chuyện đó lại nhớ tớ? _ nó

-haizzz... Giúp tớ nha?????????

-ừm được rồi, cậu về lớp đi _nó

vào học `~~~~~ra chơi~~~~~ra về

-chán quá~~~~~ _ nó vừa đi vừa than thở

-sao thế? _ Thành

-nhớ Đan Đan không? _ nó

-có, nhưng mà sao... _Tuấn

-nhỏ đó nhớ người của tớ đi theo dõi Dương Dương _ nó

-thằng Dương á? _ Tuấn

-ừ _ nó

-ha ha ha ha ha.....khắc khắc.....ha _ Tuấn và thành

-làm như tớ rồi kkk~ _ nó

-thôi, chuyện đó tính sau, bây giờ cậu về với ai? _ Thành

-tự đi _ nó

-ồ, đùa không? _ Tuấn

-why not? _ nó

-ê 2 thằng kia, đùa không? _ thành quay sang hỏi Thiên và Khánh

-đùa thì đùa _ Khánh

-ây, em có đùa được không? Nguy hiểm lắm _ Thiên

-hahahahaha _ Thành tuần Khánh cười sặc sụa

-?

-Mày nghĩ m đang lo cho ai? _ Khánh

-Em tao? _ Thiện

-Nó là VENUS đấy ! _ Thành

-Ah- đúng rồi nhì _ Thiện

-LỘN XỘN QUÁ! CÓ ĐUA HAY KHÔNG? _ Nó gắt rồi bỏ ra chỗ để xe

-Chết rồi, lại ai chọc tức nhỏ rồi _ Tuấn

-Khổ cái thân tôi _ Thành

-ế? Sao vậy? nó giận thì làm sao? _ Thiện

-mày không biết chứ, nó rất ít khi giận. Nhưng một khi nó đã giận thì nó sẽ lên cơn tam bành. Có lần vì tức quá nó phá nguyên cả cái biệt thự cũ nhà thằng Khánh đấy_ Tuấn

-ê máy! Biết nhiệm vụ chưa? _ Khánh

-rồi rồi! _ Thành- gọi cho 3 người kia chứ gì

-đúng rồi _ Khánh

“b r ùm b rùm. .... zéo” một chiếc moto phóng ra ngoài đường

- chết! nó đi rồi, đi theo! _ Thiện

Tâm trạng hiện tại của nó rất không ổn. nó đang phóng trên một con đường vắng, bỗng:

"soạt"

một tiếng động rất nhẹ thôi nhưng nó lại nghe được.

"phục kích?" _ nó cười khẩy

"chú!" một viên đạn sượt qua làm vỡ cái kính nó đang đeo trên mặt (chủ yếu là để không bị lộ đôi mắt ra đấy ạ)

"đạn BHN của Sandor? Cùi bắp.."

"chú!" một viên đạn trúng vào tay nó

"shit! đạn thuốc mê. hay cứ thử giả vờ ngất nhì, đằng nào thì cũng là người nhà mà..." vừa nghĩ xong, nó phanh xe lại rồi ngã xuống đất

"rắc"

ngay sau khi nó ngã, có một toán người áo đen bước ra.

- nhỏ này dễ hạ thiết. thế mà cậu chủ báo nó khó chơi lắm _ tên cầm đầu

"hừm, chưa biết được đâu " nó nghĩ

~~~~~ biệt thự Violet~~~~~

- thưa cậu chủ, chúng tôi đã bắt được nhỏ

-mang vào đây

họ mang nó vào căn phòng đó, đặt nó trên chiếc giường màu trắng

- cuối cùng cũng tìm được em rồi, bảo bối _ chàng trai đó nói

" ề? cậu chủ Sandor là anh Minh mà? hay..... đây chính là Quang, nhị thiếu gia của Sandor? anh Quang..."

- Chà, 10 năm rồi, em có còn nhớ anh không? _ Quang vuốt mái tóc vàng óng của nó _ em ngày càng xinh đẹp...

" cách"

- ủa, em đã bắt được rồi hả Quang? siêu nhì? _ Minh

- vâng

---

1. Kỳ Quang Minh (19t): anh họ nó, đại thiếu gia Sandor

2. Kỳ Minh Quang (18t) : em trai Minh, anh họ nó, nhị thiếu gia Sandor

---

- đừng đùa nữa, đây đi _ Minh

"hả?"

- anh nói em đây _ Minh

" what ?????? ông ?????"

- có đây hay để anh vào chọc lét? _ Minh cười gian

- oái oái oái em đây em đây _ nó bật dậy

- em...? _ Quang bất ngờ

- nó bị kháng với thuốc mê rồi, em chắc không nổi đâu _ Minh

- hi

- thôi anh ra ngoài đây _ mình

quang chạy ra ôm chầm nó, một giọt pha lê lăn trên má nó....

- hức... tại sao..... tại sao bây giờ anh mới về? _ nó khóc

- anh xin lỗi, bây giờ anh mới có thể về được, đừng khóc nữa, anh sẽ về luôn, không đi nữa _ Quang

- thật không? _ nó

- thật mà _ Quang dịu dàng lau nước mắt trên má nó

biệt thự Black Rose

- mọi người, có thấy nó đâu không? _ Thành sốt sắng

- không, không thấy... _ Tuấn lo lắng

- Phương Anh, em có thể đi đâu chứ? _ Thiên

- hay nó ra bar? _ Ngà

- bà đâu phải người như vậy, có bao giờ bà chưa về nhà mà đã đi đâu... _ Trang

- tao đã gọi cho người quen rồi, không thấy nó đâu... _ Khánh

- báo cáo! nó không có ở bar _ Trà

- hay là..... _ Ngà

" nó bị bắt cóc !" suy nghĩ vụt lên trong đầu 4 người

_____ 5h sau _____

- cho người đi dò khắp nơi rồi, không có! _ Tuấn

lúc ấy mọi người đang tập trung ở laptop

- có bắt được tín hiệu không? _ Trà

- không! _ Trang

lúc ấy, có một tên chạy vào

- cô chủ! đây có phải là hạt trai ở vòng cổ của tiểu thư Phương Anh không ạ? _ 1 tên hầu cận

- ủa? giống của mình vậy? _ Ngà

- tui cũng có _ Trang

- tui cũng vậy _ Trà

- 3 người giữ 3 viên hạt trai còn lại há?????/! _ 4 ng kon trai

- truyền thuyết..... _ Ngà tối mặt

- bỏ viên đó xa ra! không được để nó ở gần viên của Thiên nếu có đủ 8 viên ngọc trai ở đây! _ Trang

- cất viên đó vào hộp đi _ trà

- ề, lại sao lại phải để... _ Thành

- để ra xa chứ gì? _ Ngà

-ừm _ Tuấn

- nếu để viên màu đen và màu trắng ở gần nhau lúc đang có đủ 8 viên ngọc thì..... _ Trà

- vì viên màu đen là mạnh nhất, nếu nó ở sát màu trắng thì sẽ phát huy sức mạnh,tăng cường sức mạnh cho vật chủ _ Trang

- viên màu trắng cũng vậy _ Khánh

- thì sao? _ Thành

- vì bây giờ nó không có ở đây, nếu viên ngọc phát huy sức mạnh trong thời gian này thì sẽ tạo ra 1 bóng ma hủy diệt.... _ Thiên

- thôi, bỏ qua đi,tìm nó về cái đã...

~~~~~
trong khi mọi người ở nhà lo lắng cho nó thì nó lại nằm ôm 2 ông anh trai xem phim Annabelle(tợ ặc)

' kết.....' con búp bê ợ lừng(cảnh phim)

- á á á á á á á á á á á _ nó chui vào trong chăn, nằm giữa Minh và Quang

- em sợ ma à? _ Minh cười đều

- em không sợ ma! _ nó cãi

- thế thì đây là gì? _ Minh

- em chỉ sợ con búp bê ấy thôi! _ nó chỉ vào con Annabelle

- thôi, qua đây với anh nào _ Quang cười hiền

nó nhào sang ôm chặt cứng lấy Quang, Quang cũng ôm lại nó.

hết phim ~~~

- ề, anh hai, con nhóc ngủ rồi _ Quang

- haixxxx dời xem bảng được Annabelle rồi cuối cùng lăn ra ngủ, bái nhỏ luôn _ Minh

- anh ngủ đây _ mình

Quang bế nó về phòng của mình,đặt nó lên giường rồi nằm xuống bên cạnh

- chúc em ngủ ngon! _ Quang (ấy ấy, các bạn đừng có nghĩ bậy bạ nhá, các nhân vật này trong sáng lắm luôn ý ~~~)

~~~~~6h sáng~~~~~

- vẫn chưa tìm được sao? _ Trà ngáp

- bỏ tay rồi _ Thiên ngồi gục đầu tuyệt vọng

- bà có thể đi đâu...._ Ngà rom róm nước mắt

- nín đi, đừng có khóc _ Khánh lau nước mắt cho ngà

- không có đến 1 cuộc gọi tổng tiền, đe dọa...._ Trang khóc

- nín ngay! tôi không muốn nhìn bà khóc _ Thành ôm lấy Trang

lúc này, Tuấn và Thiên ngồi tuyệt vọng trên chiếc sofa, tại sao lại khôn có đến một manh mối, tại sao khi nó bị mất tích lại không thấy bất an? chẳng lẽ....

- KHÁNH! mày có người quen nào từ nước ngoài mới về không? _ Thiên

- có... _ Khánh

- ài? nói nhanh! _ Tuấn mất bình tĩnh

- anh Quang _ Khánh

- Ký Minh Quang? _ Thiên

- ừm

- chúng ta đến nhà hắn _ Tuấn

chẳng ai hỏi gì, bởi lẽ, một khi Tuấn và Thiên đã hành động thì sẽ có lí do và mục đích, tốt nhất là nên im miệng vào thời điểm này.....

"kính koong"

- ủa? Khánh hả? sao trông em và mọi người bơ phờ thế? _ Minh ngó xung quanh

- dạ.... anh.... _ Khánh

- sao ? _ Minh khó hiểu

- Chie.... có nó ở đây không? _ Khánh

- à có! hôm qua anh bắt cóc nó về đây mà, hôm qua còn xem Annabelle nữa đó _ Minh cười xà là mà không để ý mặt của mọi người đang nổi lên vạch đen

- ANH VỪA MỚI NÓI CÁI GÌ???? ANH BẮT CỐC CÔ ẤY????ANH MUỐN CHẾT RỒI HAY SAO?????? _ Tuấn nổi trận lôi đình

- tuấn, bình tĩnh, anh chỉ giúp Quang thôi _ mình

- ANH GIÚP AI TÔI KHÔNG CẦN BIẾT, TẠI SAO ANH LẠI ĐƯA NÓ VỀ ĐÂY ????? _ Thiên xóc cổ áo mình

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Có Hiểu Lắm?

Minh bất ngờ nhìn người trước mặt mình, sao....sao lại có thể giống nó đến thế? Người này và nó có quan hệ gì?

-cậu... cậu là ai? Tại sao....cậu.... _ Minh

-Thiên! Anh bình tĩnh lại! _ Trà nhanh tay giữ Thiên lại, nếu không, anh đã đâm Minh rồi ấy chứ

Lúc này, Thiên đã nguôi giận và thả Minh xuống

-anh Minh, bọn em sẽ nói anh nghe sau, đưa bọn em đến chỗ nó đi _ Khánh

-à... ừm... đi theo anh... _ Minh

mọi người cùng nhau đi vào phòng khách

-các em ngồi đi, anh sẽ gọi thằng Quang ra _ Minh

“cộc cộc”

-ai thế ? _ Quang

-ui gọi oi, em vẫn còn ngủ được à? Dậy ngay, xã hội đen đến đòi tiền thư kia _ Minh thờ dài

-hửm?...? _ Quang _đội em xù

khoảng 5 phút sau, Quang đi ra phòng khách

-ô! Chào Sara, chào Luchia, chào Hanon _ Quang tươi rói _ có cả Shuu, Wind và Ken à, còn cậu là..... _ Quang mở to mắt

-em biết em biết, chuyện là thế này... _ Khánh

.....

-ra là thế _ Minh

-có nghĩa đây mới là anh trai ruột của Chie? _ Quang

-ừm _ Trang

-nó đâu rồi? _ Tuấn giọng đã bình tĩnh hơn

-mọi người vào phòng đi, nó đang ngủ _ Quang

và thế là 9 người lục đục đi vào phòng Quang... vào đến nơi, họ nhìn thấy nó đang nằm trên giường, vẻ mặt trông rất cute luôn à. Má hồng, môi đỏ, da trắng, mi cong (tự nhiên) thêm mái tóc màu vàng,má nó ửng hồng lên. Aizzzzz bảo sao.....

-phương anh _ Ngà gọi nó dậy

-..... _ không phản ứng

-Ấy bà kia dậy ềiiii _ Ngà lay nó

- haiiiiiiiiiii, Phương Anh! hay bà cứ đi đi, chẳng nào thì cũng là đi trong nước thôi mà, bà đâu có đủ điều kiện để đi, đúng không? _ Thành cười cười quay sang nói với nó

- ông nghĩ tôi thiếu tiền? _ nó không thèm ngược mặt lên nhìn mà bình thản buông một câu

- a a a không...không ph ải thế..... _ Thành áp úng (b é Thành nhà ta phạm phải sai lầm nghiêm trọng)

- ý nó là bà không có nhiều thời gian để đi nên lần này tranh thủ đi _ Tuấn vội vàng báo chữa cho Thành

nó không nói gì lạnh lùng ngược mặt lên nhìn Thành và Tuấn làm hai anh chàng chảy mồ hôi lạnh

- ài iiiiii không phải vậy đâu! ý Tuấn là em KHÔNG CÓ thời gian để đi và lần này nên tranh thủ _ đến lượt Khánh vội vàng đề rửa tội cho Tuấn

Nó nhướn mày, ' tranh thủ ư?

- không không! ý anh ấy không phải vậy! chỉ là bà rảnh rồi trong mấy ngày tới nên bà hãy đi cùng bọn tôi đi! _ Trà nhàu mày nhìn Khánh. ở cùng nó bao nhiêu lâu rồi mà còn không hiểu ý nó sao?

- đi mà ~ _ Ngà nũng nịu

- tôi không rảnh trong mấy này tới _ nó nói xong lại úp mặt xuống bàn ngủ

bây giờ thì tất cả mọi người đều bị dội một gáo nước. không còn cách nào khác họ phải quay sang Thiên _ người im lặng này giờ với ánh mắt cầu cứu. Thiên nhìn thấy, bất giác thở dài một hơi, cúi xuống thì thầm với nó vài câu. vài giây sau nó ngẩng đầu lên:

- được!

' cách'

Anh mở cửa đi vào (và sau lưng là bọn loi nhoi bám đuôi), nó đã buộc mái tóc dài của mình lên, đeo khẩu trang và mặc áo của phòng thí nghiệm. trên tay nó bây giờ là một cái lọ chứa dung dịch trong như nước và một cái lọ.... không

- sao cái lọ kia lại không có gì? _ Khánh hỏi

- đeo khẩu trang vào _ nó quay ra nhắc nhở một câu

Họ vội vàng lấy mấy cái khẩu trang treo trên tường đeo vào, Ngà lại hỏi:

- lọ không? bà có gu thể này từ bao giờ vậy?

Ngà bị Trang cốc cho một cú đầu đổng, nói:

- chẳng cấp sẽ không bao giờ sử dụng lọ không

- khi độc? _ Trà hỏi. Nó lắc đầu

- thuốc độc? _ Thành hỏi ngu. Nó liếc một cái

- khi siêu độc _ Tuấn và Thiên đồng thanh. lần này nó quay sang gạt đầu

- ài! có ai ngu như ông không cơ chứ, thật là thất vọng! _ Khánh quay sang nhìn với vẻ mặt thất vọng

- đúng rồi đấy! bla bla.....

Thế là mỗi người một câu nháy vào chà đạp đầu óc của bạn Thành làm ai đấy phải ngồi vờ vòng tròn trong góc tối

- nó là cái gì vậy? _ Trang chỉ chỉ

- NH3, CO, NH4! _ nó buông một câu rất chỉ là bình thản _ à, thêm một chút hương độc từ một số loài hoa...

Tất cả mọi người đều giật mình...

- vậy còn cái kia? _ Thiên hỏi _ là cái gì và dùng để làm gì?

- độc tổ hoa Narcissus, Angel's Trumpet, Water Hemlock, Daphne, Lily of the Valley và Thông đỏ!

- được rồi, vậy dùng để làm gì? _ Thành ngán ngẩm hỏi, chất độc thì cậu không thể thành thạo như mấy người kia

- the next mission!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Anh Ấy Sao? Đúng Là Anh Phải Không?

Hôm nay là ngày bắt đầu chuyến 'thăm quan trong nước'Sân trường, 7 h sáng:

- ha ha ha ha đi tham quan là đi tham quan _ Trang phấn khởi

- ài sssssss con gốc này, bà làm như chưa bao giờ được đi tham quan ấy _ Thành lườm lườm nhìn Trang

- đúng vậy mà! tui đâu có được đi tham quan bao giờ đâu _ Trang bĩu môi nhìn Thành

- ồ vậy hả?_ Khánh trở mặt ra nhìn

- đứng cạnh bà ấy thật là xấu hổ quá đi mất _ Trà che mặt tò vè xấu hổ rồi kéo kéo áo Ngà

- ấy !!!!! cái con điên này _ Trang quay ra đập cho Trà một cái

- cái gì mà bà chưa được đi tham quan chứ? chẳng phải năm 11 tuổi ta đi Ai Cập rồi sao? _ Tuấn chen vào

- đó là đi du lịch! không tính! _ Trang cãi

- hừ, nhớ lại hồi đi Ai Cập ộp hết cả người. đã nóng lại còn phải đi bắt rắn! _ Ngà rùng mình. Quả thực 6 năm trước nó bắt mọi người đi "tận hưởng" Ai Cập

- công nhận hồi ấy bà Anh ghê thật _ Thành _ tôi chẳng chịu được luôn

- bán hình phạt số 55. người thực thi là Thành! _ một giọng nói quen thuộc vang lên sau lưng Thành làm chú em chảy mồ hôi lạnh

- a ha ha, Anh Anh, bà đây à? đến từ lúc nào vậy? _ Thành cười xà lả

- 5 ngày sau! _nó bình thản buông một câu kết thúc cuộc đời bé Thành

* chú thích: bản hình phạt số 55 : bắt kì ai không chịu được một trong các bài tập huấn luyện sẽ phải chạy 105 vòng quanh căn biệt thự thí nghiệm

- vậy! sao em cứ đội mũ sụp mặt như vậy? _ Khánh bấu môi nhìn mặt em mà chỉ thấy môi nửa dưới cái kính râm với mũi, miệng thôi ấy

- tóc lại còn nhét hết vào mũ nữa chứ! _ Tuấn

- bla bla .....

Cứ thế, những lời cần nhắc của các bạn trẻ cứ lần lượt phát ra mà không để ý có một người mặt đen sì đang đứng sau lưng Anh Anh

- cần nhắc đủ chưa? _ Thiên gần giọng nói. cả bọn quay đầu lại mới ngẫm ra Thiên và Anh Anh mặc kiểu đồ giống hệt nhau. kính râm, đội mũ sụp mặt, quần áo màu đen.

- ô ôi..... đồ đôi cơ _ Thành bấu môi nhìn

- ừm! _ Khánh & Ngà đồng thanh

- á ? _ Trà quay đầu thì đập trúng mặt vào ngực của Thiên, vội vàng xin lỗi _ a a em không cố ý..... xin lỗi! _ Trà đỏ mặt nhưng nhanh chóng lấy lại vẻ mặt bình thường _ nào! ta đi được chưa?

- chưa đâu! hôm nay có người mới! _ Thiên

- người mới? _ tất cả đồng thanh trừ Nó

- tham gia vào nhóm chúng ta sao? _ Ngà nói. tất cả đã bỏ bộ mặt vui vẻ mà thay vào đó là bộ mặt nghiêm túc

- hẳn là ai? _ Tuấn nhàu mày

- người quen..... _ Thiên lơ đãng buông 2 từ

- cái đó tôi biết! đã vào được đây, hẳn chắc chắn là người quen rồi, tên là gì? _ Thành hỏi

- .....

- hẳn tên gì? _ Khánh nhấn nại hỏi một lần nữa

- ..... mọi người..... có chắc là muốn biết không?

- ..... _ 3 người con gái trừ Anh Anh ra liền có linh cảm không lành. mãnh liệt nhất là Ngà. Không hiểu vì sao mà bỗng chày mồ hôi đầm đìa

- này, bà có sao không? _ Trang quay sang hỏi nhỏ

- k...không sao!

- nhìn bà lạ lắm _ Trà nói nhưng rồi cũng quay về phía Thiên _ Anh nói đi

Nó bỏ kính và mũ ra, tất cả mọi người đều giật mình..... một gương mặt ư buồn?..... tại sao nó lại có vẻ mặt như vậy? gương mặt ấy của nó.... làm tất cả mọi người tưởng như một người xa lạ....

- xin lỗi!

Hai chữ thốt ra từ miệng nó đánh mạnh vào tâm lí của 3 cô bạn thân của nó và 3 thằng con trai đứng bên cạnh

- nói..... bà nói đi..... người đó..... là ai...? _ Ngà run rẩy

- bình tĩnh! em phải bình tĩnh lại. Cho dù hẳn là ai... bây giờ cũng không liên quan đến em! _ Thiên từ lúc nào đã đứng đằng sau Ngà, thì thào vào tai nhỏ

- hẳn chính là .....

~~~~~

xin lỗi các bạn đọc vì thời gian qua. mãi đến lần đăng chương 11 mình mới tìm lại được mặt khẩu nick thế nên truyện bị trì hoãn một thời gian rất dài. Goumen!

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Bảo Nam Xuất Hiện?

- cậu ấy chính là..... _ Thiên ngập ngừng rồi lùi sang ngang một bước, phía sau là một chàng trai tóc vàng, mắt màu hổ phách rực rỡ dưới ánh nắng mặt trời- là tôi, Bảo Nam!

' cái gì? Bảo Nam?'

' anh ấy...(những câu trong dấu ' ...' là suy nghĩ nhé)

không khí trầm mặc...

- dù sao thì... ta cũng đi thôi, không còn nhiều thời gian nữa _ Tuấn nói một câu cắt ngang không khí

- lên xe! _ Thành vốn là một người có tính khí nổi loạn, làm sao mà chịu được cái không khí thế này chứ

Thế là tất cả mọi người quay lưng lên xe của lớp. Một lớp học có 30 người nên lên cái xe 45 chỗ vẫn còn thừa. Nó đi xuống ghế cuối ngồi. Thấy vậy, Thiên, Bảo Nam và Tuấn đều xuống đó ngồi. Trang ngồi với Ngà còn Trà ngồi với Thành

- Phương Anh... cậu bảo tôi quay trở lại thế này có ổn không? _ Bảo Nam hỏi nhỏ Nó

- .... _ Nó trầm mặc một lúc mới mở miệng _ quả thực, lúc đầu tôi cũng không rõ rằng t hế này có ổn hay không, có công bằng với cậu và nó hay không, nhưng bây giờ thì ổn

- thực sự ổn sao? _ Thiên tựa lưng vào ghế, khoanh tay mở miệng

- không! quả thực ổn! _ Nó nhếch mép _ tâm trạng của Vanessa thực sự rất ổn cho nhiệm vụ lần này!

Nó nói rồi đứng dậy đi lên chỗ Ngà và Trang đang ngồi, gõ gõ vào vai Trang, ý bảo sang ngồi với Khánh

- ừm! _ Trang ừ nhẹ rồi đứng dậy ra chỗ Khán h

Nó ngồi xuống rồi nói

- t ôi biết, lần này nó về là khó cho bà, nhưng nghe này _ Nó cúi đầu, nhẹ nhàng buông vài câu với vẻ mặt ác quỷ nhỏ _ chẳng phải bà luôn luôn muốn báo thù nó vụ đó hay sao? nhân vụ này trả thù luôn đi .... khe khe khe

Hiếm hoi mới thấy nó đùa với kiểu giọng này, Ngà vút mồm lo ngại rằng Bảo Nam là người yêu cũ đi, mắt sáng lên _ được! quả này tôi sẽ báo thù!

Nó nhoen miệng, đứng dậy rồi đi về chỗ cũ

- ề! vừa nói cái gì thế? _ Tuấn quay sang hỏi

- một số trò nghịch ngợm thôi _ Nó trả lời Tuấn rồi quay sang Bảo Nam_ ara... chỉ là một số trò trả thù nhỏ nhỏ thôi mà .... _ Nó cố tình kéo dài âm cuối làm Bảo Nam rợn da gà

- khục _ Thiên nghe vậy cười quay sang xoa đầu Nó nói _ em gái anh nghịch thật, cứ khơi lại thù hận là sao chứ

- hi! kệ em _ Nó lè lưỡi

Các thành viên nữ trong lớp đều quay xuống nhìn. Họ ngất ngây bởi nụ cười tỏa nắng của Thiên

' ôi! tại sao lại có người đẹp trai thế chứ'

Bảo Nam sau khi nghe xong thì rùng mình. Trò đùa gì chứ? Trả thù sao? lần này thì xác định là cậu xong đời rồi. Con người kia (ám chỉ Ngà) đã thù thì thù dai. may mắn lần này bà đã quên mà Nó lại còn khơi gợi lại. thôi xong cậu rồi!... quả này chắc chắn hình phạt dành cho cậu sẽ rất khác n ghiệt đây.....

Xin chào mọi người! mình đa ng trong quá trình ôn thi nhưng vẫn cố gắng hoàn thành chap 13 đây. Sau khi mình thi xong chắc cũng phải đầu tháng sau n hưng mình sẽ cố gắng nhanh hết mức có thể. mọi người ủng hộ mình nha!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Bắt Đầu Nhiệm Vụ

Đoàn xe tham quan đổ lại ở Thái Nguyên sau 3 tiếng. Mọi người bước xuống xe và đi vào khu khách sạn đối diện tập trung- các e m nghe này! bây giờ chúng ta bốc thăm chia phòng nhé. Mỗi phòng 3 người ! _ cô giáo chủ nhiệm lên tiếng thông báo

Một lúc sau...

- nào các em! những ai có phiếu màu đỏ giờ tay lên!

Ngà, Bảo Nam và một cô bạn cùng lớp giờ tay

' cái gì? ' _ Ngà và Bảo Nam giật mình. cô bạn kia thì mắt trái tìm nhìn hotboy mới tham gia cùng lớp

- rồi! ai có phiếu màu vàng giờ tay!

Thánh, Trà và Trang

- phiếu màu trắng?

Thiên, Khánh và Tuấn giờ tay

- ủa? _ cả nhóm 8 người kia quay lại

- cô quên mất không thông báo! lớp ta có một bạn sẽ ở riêng một phòng là bạn có lá phiếu màu đen! ai bốc phải lá phiếu màu đen vậy? _ cô giáo ngo quanh ngo quắt. cả lớp bắt đầu xôn xao

- là ai ?

- là cậu ả?

- không, của tôi là màu tím.....

- .....

cả lớp ồn ào tìm người có lá phiếu màu đen

- là ai thế? các em xem lại lá phiếu của mình xem? _ cô giáo nhàu mày

Nó đang nhắm mắt nghe nhạc, thấy tiếng ồn át cả tiếng nhạc mới mở mắt ra xem có chuyện gì. Thấy cả lớp đang xôn xao tìm người có lá phiếu màu đen Nó bất giác nhìn lại là phiếu của mình

Là .... màu đen ...

- là em thưa cô!

Tiếng của Nó làm mọi người đều quay phắt lại nhìn, Nó đang cầm trên tay một lá phiếu màu đen

- được rồi! vậy bạn Phương Anh sẽ ở riêng một phòng nhé! bay giờ các em lên lấy chìa khóa về phòng!

Vừa về phòng Nó đã mở ngay vali lấy ra một cái hộp to bằng cái laptop đặt xuống đất, ấn nút mở. Ngay lập tức cả gian vũ khí và độc dược ở trong đó, Nó nhắm lại

- .... đủ cả rồi

Sau khi kiểm tra lại Nó nằm lên giường đánh một giấc cho đến khi Nó cảm thấy bên ngoài cửa quá ồn ào, Nó bước ra mở cửa thì thấy cả hội loi chơi kia đứng trước cửa. Nó vén tay áo lên xem đồng hồ. bây giờ là 9 giờ

- gọi đúng giờ đấy. đây! cầm lấy _ nói rồi Nó quảng cho mỗi người một cái túi màu đen _ vũ khí để lát nữa sang đây lấy! về thay đồ nhanh

Trang lấy bộ đồ ra khỏi cái túi giờ lên ngắm

- bộ mới à? hay nhì, thiết kế thuận lợi đấy

- này! đừng có lấy ra ở đây _ Nó đen mặt

- rồi rồi! _ Trang bừa môi rồi nhét vào túi

Bỗng dưng Nó giật mình, lườn tay vào túi áo lôi ra 3 chiếc phi tiêu và phi về phía cuối hành lang. đồng thời nhanh như chớp lườn đến cuối hành lang.

- gì thế? _ cả bọn bất ngờ. Có người theo dõi sao?

- không sao! không phải địch. Nhưng cũng cần phải đề phòng. Nó nói rồi quay người đi mất. Bất ngờ, Nó nhanh như điện xẹt quay lại nhìn lên. Cầu thang vẫn không có bất cứ một tiếng động nào

- hừm! _ Nó quay lại cửa phòng

- được rồi! sớm hoàn thành nhiệm vụ đi để bắt đầu từ mai ta chi chơi thôi nhé! _ Thành vươn vai

- ông thì chi chơi thôi! _ Trang quay sang lè lưỡi

- địa điểm? _ Bảo Nam hỏi

- Padsy C ! _ Nó nở nụ cười khát máu

- cái gì? _ Ngà đang nghịch cái túi thì giật mình quay sang

- Padsy C thôi mà, sao phải giật mình thế chứ? _ Bảo Nam thắc mắc

- đó là điểm yếu nhất của nó đấy! _ Tuấn cười

- ông! ngấm ngay miệng lại! _ Ngà quay sang lườm Tuấn

- haha ha ! Padsy C ... haha _ Bảo Nam cười ngặt nghẽo

- về phòng ngay! _ Nó quát

- rồi rồi!

Nó chờ cho mọi người về phòng hết rồi mới liếc một cái sắc lạnh về phía cuối hành lang. Bấy giờ chỉ có mỗi đèn ở phòng nó mờ. Nhìn một lúc cuối cùng Nó bước vào phòng và đóng cửa

Từ cuối hành lang lộ ra một khuôn mặt có đôi mắt màu hồng tím nhìn xuống

- Katori .... em tìm thấy chị rồi ... cả đôi này, chị không bao giờ chạy thoát khỏi em .....

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Lại Một Người Nữa ?

9 giờ 30 tối Mọi người đều tập trung phía sau khách sạn. Chỉ duy nhất có một người không có ở đó

- alhhhh phải chờ đến bao giờ đấy ~ _ Ngà than thở

- bà im đi, chờ một chút không được sao? cậu ấy đến muộn là vì phải kiểm tra vũ khí mà. Trận này chắc không tầm thường nên cậu ấy mới kiểm tra kĩ thế _ Trà trừng mắt với Ngà nói _ mà đâu có như bà, trước giờ đều chờ bà, chẳng phải là do bà cứ mãi mè với cái kính trên mặt bà hay sao?

- hử! kẻ tồi chứ! _ Ngà là một con người rất yêu thời trang, lúc nào đi làm nhiệm vụ đều mất mát đến một tiếng đồng hồ để chọn lựa phụ kiện, cũng may là bộ đồ do Anh Anh chuẩn bị chứ nếu không chẳng biết phải chờ đến khi nào

- ủa? kiểm tra vũ khí sao? lúc này anh đi qua phòng không có thấy Anh Anh ở trong phòng _ Thiên nói

- dựa vào đâu anh nghĩ Nó không có trong phòng? _ Trang hỏi

- à thì.... _ Thiên gãi đầu _ đèn phòng không bật mà

- có khi nó đang kiểm tra độ phát quang của thuốc độc đấy mà _ Khánh cười cười

- hi hi, tôi lại không nghĩ là cậu ấy đang ở trong phòng đâu _ Bảo Nam nói nhỏ _ cậu ấy đang bận rồi

- aissss dù sao thì hành tung của cậu ấy luôn bí ẩn, như chẳng ai đụng vào được ấy _ Ngà vất hai tay qua đầu, chán nản nói

- thế nhưng chúng ta lại kết bạn được với cậu ấy nhỉ _ Trang cười cười

- ờ đúng rồi, nhưng là qua anh _ Khánh húng mũi

- kya! qua anh? Qua anh ư? nếu không hợp làm sao chúng em chơi với nhau được mà qua anh? _ Khánh bị Ngà, Trang và Trà xông vào đánh

- mấy cái con người này! nó đến rồi kia _ Thành tốt bụng lên tiếng nhắc nhở

- này! _ Tuấn đi hai thanh kiếm và một con dao tầm độc vào người Trang. Lúc này cậu đang giúp Anh Anh phát vũ khí cho mọi người

Trà nhận được một lọ dung dịch và một lọ khí độc và một khẩu súng ngắn Gyrza

Khánh nhận một khẩu DP-12, một khẩu Colt Anaconda và một con dao tầm độc

Thiên nhận một khẩu súng trường bullpup VHS-D2, một khẩu súng trường thường và một con dao tầm độc

Tuấn nhận một khẩu Súng máy Heckler and Koch HK MG4 MG 43, một khẩu súng máy thường và một con dao tầm độc

Thành nhận 1 khẩu AMT Lightning 25/22, một khẩu Hawken và một con dao tầm độc

Ngà nhận một bộ phi tiểu tầm độc, một con dao tầm tọc và một khẩu súng lục

Bảo Nam nhận hai khẩu Barrett M90 và một khẩu Barrett M99

Còn Nó sử dụng một khẩu McMillian TAC50, một khẩu Windrunner M 96 và một khẩu Ferret 50

- hức! quả này chết chắc rồi, xoi toàn hàng khủng thế này thì...

- tôi muốn viết di chúc _ Trang nói

- bà thì có cái gì mà viết di chúc? _ Thành hỏi

- hử! ông có biết thế nào gọi là cười không? đồ óc heo _ Trang đốp lại Thành

- bà ...

- hai người thôi ngay! _ Nó nói rồi liếc về phía cây to gần đó _ nghe này!

- Padsy C... hức _ Ngà

- tôi và Bảo Nam sẽ phụ trách bắn tỉa, còn bắn tỉa ở đâu thì kệ bọn tôi. Khánh, Tuấn, Thành, Trang, Thiên chiến đấu chính. Ngà và Trà yểm trợ. OK? Xuất phát!

Nó nhanh chóng chỉ đạo rồi kéo theo Bảo Nam lên một chiếc xe . 7 người còn lại cũng bắt đầu lên đường

- Katori à.... chi vẫn vậy nhì, đưa em này qua thực ngưỡng mộ chị a _ cái bóng đen có đôi mắt hồng tím đang sau gốc cây nói _ ha ha ha. Bỗng chốc như phát hiện ra điều gì, bóng đen quay phắt lại, lạnh lùng nói _ ra ngay! Mineko, Isora !

- ara... cho bọn tôi đi với không được sao Kiyoshi? bọn tôi cũng muốn gặp Katori Onee- chan! _ hai bóng đen một mắt xanh dương một mắt xám khói bước ra

- tùy các cậu _ nói rồi bóng đen mắt hồng tím chạy như bay về phía bọn nó vừa đi

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 16: Chết?

" vào vị trí " _ giọng nói của Nó phát lên trong tai nghe của mọi người Nó ở vị trí bắn tỉa của mình và ra lệnh, tất cả mọi người đều vào vị trí

- Anh Anh? bà ở đâu vậy? theo số liệu tôi đo được thì đã thấy được vị trí của Bảo Nam rồi, còn bà ở đâu? _ Tuấn liên lạc qua bộ đàm

- đó không phải là chuyện của ông, Thực hiện kế hoạch A _ Nó nói

- kế hoạch A? Mỹ nhân kế hửm? _ Thành hỏi

- đúng

- ai thực hiện vậy? _ Thiên thắc mắc

- mọi người kiểm tra lại túi đồ của mình đi _ Nó nhếch mép cười

Tất cả mọi người đều kiểm tra lại túi của mình

- Anh Anh! bà có tình phải không? ???? _ Ngà và Trà hét vào bộ đàm

- Ore.... sao lại trách tôi được ta? Hai người có kinh nghiệm trong vụ này nhất còn gì? tôi chỉ tin tưởng vào thực lực thôi nha~~~

- khục.... vậy là Trà và Ngà ' dính ' hả? _ Khánh nói với giọng cười

- may quá không phải mình _ Trang thờ phào

- cái đó tôi đoán được _ Bảo Nam lên tiếng _ " Mỹ nhân kế " thì chỉ có thể là một trong bốn người nữ. Trong khi đó, Trang chiến đấu chính, Anh Anh thì không đòi nào bỏ vị trí bắn tỉa lợi hại như vậy, nên ..... _ cậu ta bỏ lưng cuối cầu

- nên chỉ có thể là bọn tôi chứ gì? _ Ngà và Trà đồng thanh

- ủa mà Bảo Nam biết Anh Anh ở đâu hả? _ Thiên hỏi

- tôi chỉ khoan vùng được, không biết vị trí chính xác. Nhưng quả thật là rất lợi hại _ Bảo Nam cảm thán

- nhanh lên, bắt đầu đi, hai người kia thay đồ xong chưa? _ Nó hỏi

- ra đây _ Ngà nói vào bộ đàm với giọng lạnh lùng

Trên màn hình nhỏ ở cổ găng tay của mỗi người, Ngà và Trà mỗi người mặc một bộ váy xê ngực, về mặt mị hoặc tiến vào bên trong nơi được gọi là Padsy C

" - Chào các anh, bọn em tuần sau sẽ biểu diễn dương cầm ở đây, hôm nay bọn em đến thử đàn ạ " _ Ngà nói giọng ngọt xớt, còn Trà tiến lại gần một tên và áp bộ ngực của mình vào cánh tay hắn

- khiếp quá _ Thiên rùng mình

- ha ha .... trình độ của Ngà ngày càng tăng nha _ Tuấn cười

- hai người đó mà _ Thành

" Đoàng đoàng đoàng!"

" châu! "

" vút"

" hự "

" bụp "

Từng tiếng một vang lên trong màn hình. Hơn 10 tên đồ con bị hạ gục trong chớp lát

- vào đi _ âm thanh truyền đến từ bộ đàm. Tuấn, Thành, Khánh, Thiên và Trang tiến vào trong lần lượt xử lí các cửa

- Bảo Nam, yểm trợ họ _ Nó liên lạc riêng với Bảo Nam qua điện thoại

- được, nhớ quay lại

Nó cúp máy, di thông thả về phía đằng sau Padsy C và dùng một con dao nhỏ sắc bén đâm xuyên qua bức tường, một cánh cửa mở ra và bước vào trong. Vừa mới đóng cửa lại Nó nghe như có tiếng thút thít nên tính cảnh giác nổi lên. Nơi phát ra tiếng động cách Nó không xa. Dựa vào hơi thở thì là một người phụ nữ không có võ thuật phòng thân nên Nó tiến lại gần

- cô là ai?

Người đó gạt mình bởi giọng nói băng lãnh ấy, thật lùi về phía sau luôn miệng nói

- làm ơn, làm ơn tha cho tôi

Nó chiếu đèn pin mờ nhạt vào cô gái ấy. Nhìn mặt đã biết là người thông minh. cô gái ấy hoảng sợ nhìn lên mặt Nó, phát hiện cũng là một cô gái nên bớt sợ hãi một chút

- cậu... là ai thế? chẳng nhớ cậu cũng giống tôi? _ Cô gái ấy run rẩy nói

- giống cậu? nói tôi nghe, tại sao cậu lại ở đây?

- ừm.... _ nhìn Nó cô vẻ đáng tin, nên cô gái ấy kể cho Nó nghe tất tần tật mọi chuyện. Rằng nhà cô là một gia đình bình thường. Nhưng một ngày bọn xã hội đen đến trả thù oán với ba cô nên cả nhà bị giết sạch, trừ cô. sau đó cô bị bọn chúng bắt về và đêm nay, cô sẽ phải dâng hiến đời con gái của mình cho bọn chúng

- hức hức _ cô gái ấy vừa kể vừa khóc

- .... _ Nó im lặng một lúc rồi hỏi _ Tên cậu là gì?

- Liên.... Mỹ Liên..

- cứ ở im đây, đằng nào thì bọn chúng cũng chết. Phải chờ cho đến khi tôi quay lại, nghe chưa?

- ừm...ừm!

Nhận được câu trả lời, Nó lại từ từ tiến vào trong. Mỹ Liên gọi nó, nói

- cẩn thận nhé!

Nó im lặng..

- tôi biết

Nó cầm bộ đàm lại, liên lạc với bên kia, nghe tiếng súng bắn ầm ầm, Nó nhủ máy

- Bảo Nam, xảy ra chuyện gì vậy?

- bọn chúng phát hiện ra mảnh dạ quang trên phi tiêu, bị lộ rồi, đang chiến đấu

- shit! _ Nó chờ một câu rồi chạy về phía trước _ đang ở cửa sổ mấy?

- theo dữ liệu thu nhập được thì đang ở cửa sổ 9, tòa nhà này có rất nhiều hệ thống cầu thang nằm rải rác. vì vậy nên từ góc chết, chúng phát hiện ra dạ quang _ ngừng một lúc, Bảo Nam nói tiếp _ tòa nhà này có cấu tạo giống đài truyền hình vậy, để đề phòng khủng bố nên mới thiết kế giống vậy

- tôi đến ngay đây....._ chưa nói hết câu, Nó và Bảo Nam nghe thấy một tiếng nổ cực lớn

" Dừng!!!! "

- cái gì vậy hả? _ Nó nói vào bộ đàm

- có thứ gì đó vừa nổ, lựu đạn thì phải _ Bảo Nam trả lời

- đợi đã!!!! _ Trang, Tuấn, Thành, Thiên hét lớn

- hả? cái gì? _ Nó

- anh Khánh!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! _ giọng Nga truyền tới từ bộ đàm

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Profiles (1)

1. *Nguyễn Hoàng Phương Anh (Triệu Phương Anh)*- Ngày Sinh : 19/10
- cung hoàng đạo: Thiên Bình
  - Ba ruột : Nguyễn Hoàng Kiến Minh
  - Mẹ ruột: Trương Điền Anh
  - Anh trai ruột : Nguyễn Hoàng Bảo Thiên
  - Ba nuôi: Triệu Thiên Mộc
  - Mẹ nuôi : Hoàng Kim Tú
  - Sở trường / Thích : tập võ, súng, bắn tỉa
  - Sở đoản / ghét : + Nghe tin chính trị, thù thù
  - Ngoại hình : tóc đen, mắt đen tím (tạm thời là tóc vàng mắt xanh)
  - Tên:
  - + Tiếng Nhật: Katori / Chie
  - + Tiếng Anh: Regina Nguyễn Hoàng
  - Bối cảnh:
  - + mẹ ruột và mẹ nuôi mất năm 10 tuổi. Chưa gặp mặt ba ruột
  - + học lớp 11AV, ngồi cạnh Quang Tuấn
  - + là bang chủ E.V.I.L
  - + 4 cấp dưới thân cận: Kiyoshi, Isora, Mineko (xuất hiện trong chương 15), Diệp Mỹ Liên (xuất hiện trong chương 16)
  - Giữ chuỗi vòng hạt trai màu đen (DARK)
2. *Trịnh Lê Thúy Nga*
- Ngày sinh: 24/12
  - cung hoàng đạo : Ma Kết
  - Ba ruột: Trịnh Lê Thanh Lâm
  - Mẹ ruột: Hoàng Ngọc Trâm
  - Sở trường / Thích : thần- độc dược; phi tiêu; thời trang
  - Sở đoản / ghét : thiếu chuyên nghiệp ở Padsy C
  - Ngoại hình : tóc nâu vàng, mắt nâu cà phê
  - Tên:
  - + Tiếng Nhật: Jintoka/ Luchia
  - + Tiếng Anh: Amanda
  - lớp 11AV, ngồi cạnh Khánh
  - Giữ chuỗi hạt trai màu đỏ (FIRE)
3. *Dương Hoa Thủy Trang*
- ngày sinh: 2/11
  - cung hoàng đạo: Bọ Cạp
  - ba ruột: Dương Hoa Mạnh Hùng
  - mẹ ruột: Bạch Thủy Ngọc
  - sở trường : kiếm, làm việc nhà, nấu ăn, thích mua sắm

- số đoàng: vẽ tranh
- ngoại hình: tóc đen tuyền, mắt nâu hạt dẻ
- tên :
- + tiếng nhật: Hanon
- + tiếng anh: Freya
- Lớp 11AV, Ngồi cạnh Trà
- giữ chuỗi vòng hạt trai màu hồng (PINK)

4. *Luu Hoàng Hương Trà*

- Ngày sinh: 29/3
- cung hoàng đạo: Bạch Dương
- ba ruột: Luu Hoàng Hùng Bảo
- mẹ ruột: Phi Hồng Tuyết
- số trường : phá khóa (ăn trộm :)))) ; độc được, thời trang
- số đoàng: việc nhà
- ngoại hình: tóc đen vàng, mắt nâu
- tên :
- + tiếng nhật : Sara
- + tiếng anh: Helen
- lớp 11AV, Ngồi cạnh Trang
- Giữ Chuỗi vòng hạt trai màu xanh lá cây (GREEN)

5. *Đặng Nguyễn Quang Tuấn*

- Ngày sinh: 20/9
- Cung hoàng đạo : Xử Nữ
- Ba ruột: Đặng Nguyễn Thanh Sơn
- Mẹ ruột : Hoàng Thanh Hằng
- Số trường : súng
- tính cách : vui vẻ
- số đoàng: không biết phí tiêu
- ngoại hình : tóc xanh biển đậm pha đen, mắt đen tuyền
- tên:
- + tiếng nhật: Hyuga
- + tiếng anh: Edward
- học lớp 11AV, Ngồi cạnh Phương Anh
- giữ chuỗi vòng hạt tai màu xanh biển (AQUA)

6. *Nguyễn Hoàng Bảo Thiên*

- ngày sinh: 19/10
- cung hoàng đạo : Thiên Bình
- Ba ruột : Nguyễn Hoàng Kiến Minh
- Mẹ ruột: Trương Diễm Anh
- em gái : Nguyễn Hoàng Phương Anh
- Thích: nghiên cứu khoa học cùng em gái
- Ghét: người khác động vào đồ của mình
- ngoại hình: tóc đen, mắt đen tím
- tên;
- + tiếng nhật: Shiro
- + tiếng anh: Edgar
- lớp 11AV, ngồi cạnh Thành
- giữ chuỗi hạt trai màu trắng (PLATINUM)
- mẹ ruột mất năm 10 tuổi
- là bạn thân nhất của Bảo Nam

7. *Triệu Bảo Khánh*

- ngày sinh: 10/9
- cung hoàng đạo: Xử Nữ

- Ba ruột: Triệu Thiên Mộc
- Mẹ ruột : Hoàng Kim Tử
- sở trường: sưu tập súng và phi tiêu
- đoáng: tính toán sai
- ngoại hình: tóc vàng nâu, mắt nâu
- tên
- + tiếng nhật: Taka
- + tiếng anh: Frederick
- kóp 11AV. ngồi cạnh Ngà
- giữ chuỗi vòng hạt trai màu xám (SILVER)

8. Vũ Thành

- ngày sinh: 3/2
- cung hoàng đạo: Bào Bình
- ba ruột : Vũ Tiến
- mẹ ruột: Phùng Hóa
- tên :
- + tiếng nhật : Kazuo
- + tiếng Anh: Albert
- ngoại hình : tóc xanh tím đậm, mắt đen
- kóp 11AV. ngồi cạnh Thiên
- giữ chuỗi vòng hạt trai màu tím (VIOLET)

9. Vincent Bảo Nam

- ngày sinh: 16/8
- cung hoàng đạo : SU`Tư
- ba ruột : Vincent Daniel
- mẹ ruột : Tống Ngọc Nga
- sở trường: bắn tỉa
- ngoại hình: tóc vàng, mắt hổ phách
- Em trai: Vincent Bảo Kiên
- tên:
- + tiếng nhật : Akira
- kóp 11AV

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tình Thế Nguy Cấp

thông tin nhân vật:- Tanamura Kiyoshi}

- Tanamura Isora}
- Tanamura Mineko}

=> Bộ 3 yêu quái, là những đứa em kết nghĩa của Phương Anh

- Diệp Mỹ Liên: được Phương Anh cứu trong một trận chiến. sau này là cấp dưới giỏi nhất của Nó

" dừng!"

- lại cái gì nữa thế? _ mặt Nó ngày càng tối

- một quả lựu đạn thứ 2 nổ _ Trá lời Nó vẫn là Bảo Nam

- mấy người kia đâu? _ Nó hỏi

- tạm thời dừng lại đi. cậu mà vào khu vực chiến đấu là cả hai chúng ta đều không thể liên lạc được nữa _ Bảo Nam nói _ chúng xây dựng sóng nhiễu tín hiệu từ hai quả lựu đạn vừa rồi. Bây giờ không liên lạc được với họ. họ cũng không thể liên lạc được với ta. Ta chỉ có thể nghe thấy tiếng họ thôi

- hừm! Bảo Nam, cậu gọi đội ngũ của cậu đến đi, qua qua vừa rồi, chắc chắn có người bị thương _ Nó nói _ mà này...

- hừm?

- không có gì, bây giờ tôi sẽ vào trong. cậu phụ trách ở phía ngoài nhé?

- OK! cẩn thận đấy!

Nó ngắt tín hiệu và đi vào trong. Nó đi theo hành lang dài rồi đi lên tầng. Sức công phá thế này chắc họ đang ở tầng 2. Nó đi thêm một đoạn nữa thì giật mình. có đến 4 đường cầu thang đi lên, theo thông tin của Bảo Nam thì có 3 cái là cầu thang

cút. Đi lên sẽ gặp bầy. Hay rồi đây .... bây giờ thì Nó phải đứng suy luận

Được rồi, tiếng nổ vọng ra từ phía Đông, chắc chắn bọn họ ở đó. Sóng nhiễu tín hiệu.... nếu gây nhiễu ở phía ĐÔNG thì phía Tây sẽ hoạt động được. Nó đi sang phía bên trái, bật tai nghe lên

' rề rề rề rề'

- cái gì? _ Nó giật mình. Phía Tây không thể sao?

' rề..... Anh...Nam....rề ..... Khánh.....thương nặng.....rề ..... bầy.... rề .....đùng ..... trong..... rề .....một mình....'

Nó vẫn còn đang giật mình vì hướng suy luận của mình sai, lại còn nghe được tiếng của Trang trong tai nghe thì càng giật mình hơn nữa. nếu dịch nôm na thì là:" Phương Anh, Bảo Nam, Khánh bị thương nặng, có bầy, dùng vào trong một mình!"

Bình tĩnh lại nào. Biết là nơi này có bầy, nhưng bây giờ thì nguy hiểm rồi. Bây giờ người nguy hiểm nhất lại là Nó. Hoàn toàn bị cắt đứt liên lạc với mọi người, đi một mình, lại còn đứng ở chỗ tối, phản văn giữa 4 cầu thang. Nó phải bình tĩnh, cơ bản là phải bình tĩnh lại

-----

Phía Thiên

- Khánh! sao mày ngu thế hả? chạy ra đó làm gì? _ Thành quát

- ông thôi đi! Khánh đã như vậy rồi ông còn quát nữa sao? _ Trang lớn tiếng

- bà..... _ Thành nguyền rủa

- hai người thôi ngay! bây giờ là lúc để hai người cãi nhau sao? _ Ngà nói giọng lạnh lùng

Lúc này Khánh đang nằm dưới đất, máu me be bét

- Khánh, uống cái này vào _ Trà nhét một viên thuốc vào miệng Khánh

- cái gì thế? _ Tuấn hỏi

- Anh Anh báo tôi mang theo, cứ hỏi một tí là nhắc _ Trà nói _ bà bảo mang the o để phòng trường hợp xấu xảy ra, ai ngờ bây giờ nó lại có ích. Cái này là thuốc thử nghiệm DP13, có tác dụng hồi phục được một phần sức mạnh đồng thời làm cho người bị thương không là đi

- vậy là tôi vô tình thành chuột bạch hả? _ Khánh mở miệng nói

- ông im mà dưỡng sức đi _ Trang nói

- không! tốt nhất là mọi người nên nói chuyện với cậu ấy, nếu không cậu ấy sẽ là đi đấy _ Thiên quay ra nói _ tôi sẽ cõng Khánh, tìm đường ra khỏi đây mau. Nhiệm vụ lấy con chip đó để sau đi

- ừm ! để tôi liên lạc với Bảo Nam _ Trang trả lời

- Bảo Nam! _ Trang nói vào bộ đàm. Lúc này họ đã đi ra gần đến cửa thoát

- cái gì? là cậu sao Trang? tín hiệu đã bị nhiễu, tại sao cậu...? _ Bảo Nam như nhận ra điều gì _ Chết tiệt!

- làm sao thế? _ Thiên hỏi

- ta mắc bẫy của bọn chúng rồi! Anh Anh đã vào bên trong! _ Bảo Nam nói như hét vào bộ đàm, giọng đầy kích động

- cái gì? _ cả bọn hoảng hốt. 7 người bọn họ đâu không lại chúng, vậy mà bây giờ một mình Nó lại đang ở bên trong

- em ấy vào lúc nào hả? _ Thiên quát vào bộ đàm

- hai người không nghe thấy tôi nói gì sao? _ Trang hỏi

- cậu ấy vào được một lúc rồi. Cậu nói cái gì? tôi có nhận được tín hiệu nào đâu? _ Bảo Nam

- tôi sẽ vào trong _ Thiên đưa Khánh cho Tuấn rồi nói

- cậu không được phép vào! _ Bảo Nam hét

- một nửa của tôi (em gái song sinh đấy ạ) vẫn còn ở trong. làm sao tôi ra ngoài được!

- người đâu! lên lời hết bọn họ đi cho ta! _ Bảo Nam giọng lãnh khốc nói

- vắng! thưa thiếu gia! _ Lúc này,người của Bảo Nam đã đến, không chế bọn họ

- cái gì thế này?

- Bảo Nam! cậu đang làm gì thế hả?

- tha bọn tôi ra, Bảo Nam!

- Bảo Nam! cậu điên rồi!

- Anh Anh vẫn còn ở trong đấy!

- hừm! _ Bảo Nam hừ lạnh một tiếng _ người đâu! đem Triệu thiếu gia về địa bàn của ta chữa trị!

- tôi không biết cậu là thằng khốn nạn như vậy đấy! Bảo Nam! _ Tuấn vùng lên nhưng vẫn không thoát được khỏi người của Bảo Nam

Bảo Nam không nói gì. Nói đúng hơn là cậu chẳng biết phải làm gì bây giờ. Đây hoàn toàn là sự sắp xếp của Nó. Nếu không có lệnh cậu hoàn toàn không được động thủ

" Phương Anh! cậu nhất định phải an toàn trở về! "

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Cứu Tinh

phía Nó-----" cần thận!"

Nó giật mình, nó vừa nghe thấy giọng Thiên sao? Đồng thời nó né sang bên trái, tránh được một viên đạn. Quay ra đằng sau, một toán người mặc áo đen. Ở giữa là một người đàn ông cầm súng

- chà chà Venus.... không ngờ cô cũng mất đề phòng như? Tôi ra tận đây tiếp cô đấy

- ồ, được BOSS lớn ra tận cửa đón thế này, thật là vinh dự của tôi rồi _ Nó nở một nụ cười tanh máu

Tên đó không nói lời nào, nhếch miệng cười

- lên! bắt con nhỏ đó lại!

Cả một lũ xông đến. Nó nhảy lên, giẫm lên đầu của từng tên rồi đá. dùng đầu của hai tên đập vào nhau. Nó hạ một lúc 10 tên, cảm thấy mình có hơi mất sức một chút

- đúng là một lũ kém cỏi! _ Tên đó nói, rồi bước về phía Nó, cười bí ối

- hay là.... hôm nay em ở đây đi?

- hừ! _ Nó tung cước về phía lão. Lão dùng một bình xịt xịt thẳng vào Nó

- khục _ Nó tung chân đá vào tay lão. Ít nhiều thì Nó cũng hít phải khí độc rồi. Mùi này làm mất thể lực của người hít phải, rất nguy hiểm

- khụ khụ khụ! _ Nó ho mạnh như muốn nát phổi

- ha ha ha! có em à! đây không phải khí độc gây mất sức bình thường đâu! Loại mới được nâng cấp đấy! bây giờ thì cô em chẳng thể đánh đấm gì đâu!

Từ đằng sau, một tên kẹp cổ Nó, chìa súng vào thái dương. Khốn nạn thật! Nó đã quá mất đề phòng rồi!

- đằng nào thì cô em cũng chết _ hần nói _ ta sẽ nói cho cô biết thứ cô đang cần ở đâu nhé. để sau này xuống âm phủ không phải thất mắc! con chip cô đang cần không ở chỗ ta! Ta đã giao nó cho mỹ nhân của mình rồi! ha ha ha

Nó lỏn tay ra sau lưng, rút ra một con dao găm độc đâm thẳng vào bụng tên kẹp cổ, hần ngã xuống

- ừm! đằng nào thì hần cũng chết, coi như cô giải thoát cho hần, nhưng cô thì chẳng sống nổi đâu! _ hần nói rồi huyết sáo, từ 4 phía cầu thang có người bước ra, chìa súng vào Nó

" chịu "

" chịu "

" chịu "

Ba tên bước ra từ cầu thang gác xuống. Nó bắt ngờ. Cả ba tên đó đều bị bắn xuyên qua đầu

- là ai? _ Tên còn lại chìa súng về phía cầu thang _ ơ..... chưa nói hết câu, hần đã bị bắn, một viên đạn bắn vào mí mắt

Tên BOSS lớn chưa kịp ú ớ gì đã bị Nó cho một cước vào đầu, cướp súng bắn chết

- Katori Onee- chan!!!! _ một bóng đen nhào ra ôm eo Nó

- Mineko ?_ Nó bắt ngờ hơn nữa _ sao em lại ở đây?

- bọn em về đây thăm chị đó !!! _ cô bé đó cọ cọ má vào tay Nó như một con mèo

- Kiyoshi! Isora! Cả hai đứa nữa sao? _ Nó quay sang

- đúng đúng! là bọn em! _ một cậu nhóc ôm phía eo còn lại, cọ cọ má như cô bé kia, Nó bật cười

- Kiyoshi..... em vẫn vậy đấy nhì, lạnh lùng quá đấy _ Nó bắt mắt

- đầu có nhì, chị báo hai đứa nó bỏ ra đi rồi em ôm chị _ thằng nhóc tên Kiyoshi thờ ơ đáp

- được rồi! nơi này vẫn còn nguy hiểm, chúng ta đi, về nhà chị rồi nói chuyện!

- Onee- chan à .....trong này chỉ còn bọn em và chị thôi _ Mineko nói

- hả?

- bọn em xù hết rồi ha ha ha _ Isora thêm vào

- 3 cái đứa này, ngày càng đĩnh đây _ Nó nháy mắt, giờ ngón cái lên. Thế là cả bọn cùng cười

Nó dẫn 3 đứa nhỏ đi vào con đường cũ. Nó chiếu đèn pin vào đứng người Mỹ Liên làm cô giật mình

- Mỹ Liên, đi với tôi! _ Nó nói

Mỹ Liên bắt ngờ vì Nó quay lại mà còn dẫn theo 3 đứa trẻ con. nhưng bây giờ cô còn lựa chọn khác sao?

- ừm!

Thế là Nó cười nói với Mỹ Liên và ba đứa trẻ mà còn dùng ngay cửa lớn đi ra.

- thưa thiếu gia! thấy Nguyễn Hoàng tiểu thư rồi! _ một người của Bảo Nam nói

- cái gì! đưa ngay cho ta!

Mọi người ở đó đều bắt ngờ khi nghe thấy tin đó, đều cổ găng nhìn ra. Bây giờ người của Bảo Nam cũng thả họ ra

- đúng là cậu ấy! nhưng..... cái gì thế này? _ Bảo Nam

Lũ kia cướp ống nhôm từ tay Bảo Nam. Cả bọn sốc. Hóa đá toàn tập

Từ phía xa, Nó dắt tay ba đứa trẻ và theo sau là một cô gái cười nói tíu tít

- ara! chào mọi người! _ Nó cười nói, giờ tay chào

- Phuong Anh! giải thích nghe coi? _ cả bọn đồng thanh

- rồi rồi _ Nhớ ra điều gì, nó quay sang Mỹ Liên _ Liên! hần có đưa cho cậu cái gì không?

- hả? _ Mỹ Liên giật mình. hơi xấu hổ vì ở đây có vẻ đông người, lại toàn là người lạ _ từ lúc đến đây, hần có đưa cho tớ một sợi dây chuyền _ nói rồi cô lấy từ trong túi ra một sợi dây chuyền đá quý _ đây!

Nó cầm sợi dây rồi quăng cho Bảo Nam

- mang về xem xét!

- ờ!

- về đến nhà, tôi sẽ giải thích cho mọi người nghe!

Thế là lần đi chơi đó bị hủy bỏ. Bọn nó đi xe riêng về biệt thự Black Rose

--- Black rose ----

- được rồi mọi người! đây là ba đứa em kết nghĩa của tôi _ Nó chỉ về phía 3 đứa nhỏ nói _ lần lượt từ trái sang là Mineko, Kiyoshi và Isora!

- chào mọi người!!! _ 3 đứa nhỏ đồng thanh

- còn đây là..... Diệp Mỹ Liên!

- ch...chào mọi người....

- cô ấy là Diệp Mỹ Liên? tốt quá rồi! _ Trà reo lên

- là cô gái nhận giải thưởng nhà nước về Hóa Học đó hả? _ Ngà hỏi

- đúng vậy _ Nó cười

- vậy thì hợp tác với tôi nhé, Mỹ Liên! Mong cậu chi bảo thêm! Tôi là Trà! _ Trà nói

- ừm..... ! _ Mỹ Liên cười

- tôi là Ngà!

- tôi là Trang

- tôi là Tuấn

- tôi là Thành

- tôi là Bảo Nam

- được rồi Mỹ Liên! Cậu không cần phải ngại ngần như vậy đâu. Từ bây giờ, họ cũng sẽ là gia đình của cậu!

- quên nói với cậu, ngày mai tôi sẽ về nhà một chuyến! _ Bảo Nam gọi Nó _ các cậu có đi không?

- được! mọi người ngày mai chúng ta về nhà Bảo Nam!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Nhà Của Bảo Nam?

- Anh Anh à.... chi là sang nhà của Bảo Nam thôi mà, đâu nhất thiết phải chuẩn bị kỹ càng chứ? _ Thành nói- nếu ông muốn bỏ lỡ dịp mười năm có một này thì cứ tự nhiên _ Nó hờ hững đáp

- rốt cục thì nhà Bảo Nam ở đâu hả? _ Trang hỏi

- mọi người biết những gì về Bảo Nam rồi? _ Nó khoanh tay hỏi

- về Bảo Nam á hả? _ Trà nói _ ừm.... để coi....

- bạn trai cũ của ai đó! _ Tuấn thốt ra, liền bị ai đó lờm cho cháy mặt _ í.. ui

- thế thôi à? _ Nó thờ dãi

- khá thân với bà! _ Ngà

- rồi gì nữa? _ Nó nhướn mày

- cả ba bọn mình đều là người Nhật nh? _ Mineko cổ tỉnh nói to

- a! Con lai! _ Cả bọn đồng thanh

- đúng _ Nó nói _ nhưng.... thế thì sao?

Cả bọn lại suy nghĩ.... Thấy vậy, Thiên đưa ra một gợi ý:

- mọi người nghĩ cậu ta lai nước nào hả?

- Việt - Mỹ? _ Trà suy đoán

- no no no _ Thiên lắc đầu

- Việt - Pháp?

- .....

Vô số lời đoán được đưa ra, một lúc sau, Mỹ Liên lên tiếng

- Anh- Việt. Có đúng không?

Cả bọn quay sang nhìn Mỹ Liên làm cô chột dạ, mình làm gì sai sao?

- vậy, Bảo Nam, cậu nói xem?

- đúng! tôi lai Anh - Việt _ Bảo Nam trả lời

- sang Anh chơi hả? _ mắt Ngà, Trang, Trà sáng rỡ, trong đầu hiện ra chữ " Shopping"

- lên phòng rồi sao _ Tuấn bật cười

- chi quan tâm vậy thôi mà _ Thành

- Bảo Nam, sẽ không phiền nếu thêm 4 ghế nữa chứ? _ Nó quay sang hỏi

- được, không vấn đề gì

- vậy là bọn em cũng được đi à? _ Mineko bám lấy áo Nó

- đương nhiên rồi! mấy đứa chi quanh quẩn trong hai nước Nhật Bản và Việt Nam thì cũng chán chứ _ Nó xoa đầu cô bé _ nên chị muốn cho mấy đứa đi. à! Mỹ Liên!

- hả?

- lần này đi, coi như một chuyến nghỉ ngơi. khi quay trở về, cậu sẽ đến trường cùng bọn tôi, tiếp nhận chương trình năng cao, luyện thần thủ. Cậu làm được không?

- được! tớ làm được!

- tốt lắm !

Ngày hôm sau

- mọi người! bây giờ chúng ta sẽ xuất phát, có ai còn thiếu cái gì không?
- không!!!! _ phía con gái trừ Nó ra ai cũng hào hứng
- vậy thì lên máy bay

Anh Quốc - London - 7 h tối

Tất cả dừng chân ở một ngôi nhà, không, là một ngôi biệt thự cao tầng cao cấp

- ô uôi..... tòa nhà cao cấp gì thế này..... lóa mắt quá _ Ngà che mắt lại
- cậu thuê chỗ này hả? _ Thành
- ai nói là tôi thuê? _ Bảo Nam nhếch môi nói
- há? _ Trang quay sang
- đây là một ngôi biệt thự nhỏ trực thuộc quyền quản lí của tôi _ Bảo Nam trả lời
- cái gì? _ Cà bọn trừ Thiên và Nó giật mình
- là của anh hả? _ Isora hỏi. Quá thật, biệt thự của Nó thì cậu qua rồi. Nhưng ngôi biệt thự xa hoa nằm ở thủ đô của Anh Quốc thế này thì là lần đầu!
- đẹp quá anh Nam! _ Mineko mắt sáng rỡ
- cô bé thích hả? _ Bảo Nam xoa đầu cô bé
- um!
- Bảo Nam, rốt cuộc thì cậu là ai hả? _ Trà run run
- haizzzz mọi người chỉ nghĩ là sang nhà Bảo Nam ở Anh thôi đúng không _ Nó thờ dài
- chứ thực ra thì mọi người đâu có biết cậu ấy là ai, họ gì _ Thiên cũng thờ dài
- ..... you're the first son of the clan Vincent. Right?

Tất cả mọi người đều quay lại nhìn cậu bé có đôi mắt tím hồng đặc biệt ấy. Đường như từ lúc cậu bé ấy về biệt thự của nhà Nó thì không hề nói câu nào

- Oh, Excellent! My little boy _ Bảo Nam cười _ How do you know that?
- There's a badges of clan Vincent in your vest _ Kiyoshi trả lời bằng giọng tiếng Anh chuẩn
- đó đó ~ cậu bé thế kia còn biết mà _ Nó cười tươi
- con trai trưởng của gia tộc Vincent? _ Thành tái mặt
- gia tộc có lịch sử trăm năm, đứng đầu về kinh tế đây hả? _ đầu Tuấn chảy 3 vạch
- Bảo Nam... Vincent Bảo Nam..... _ Ngà
- oa! anh có cái phù hiệu đẹp quá! _ Mineko không biết tiếng anh, vô tình liếc được cái phù hiệu thì mắt sáng lên

Mọi người nhìn vào áo của Bảo Nam, quả thực có một cái phù hiệu của gia tộc Vincent

- thôi, vào đi nào _ Bảo Nam nói

Bước vào bên trong, lại càng xa hoa hơn nữa. Đèn chùm, khăn trải, tường, mọi thứ như đều phủ một màu lấp lánh dát vàng

- qua đại sảnh là đến phòng khách. từ phòng khách có hai cầu thang đi lên theo hai hướng Tây và Đông. Hai cầu thang nhưng nối thông với nhau để lên tầng trên. Tầng 2 là tầng vũ hội, tầng 3,4,5,6 là tầng phòng riêng, tầng 7 là tầng phòng ăn, tầng 8 là sân thượng..... _ Bảo Nam giới thiệu như một tiếp viên
- ong đầu rồi đây, next đi _ Trà hoa mắt
- mọi người cứ thoải mái chọn phòng đi _ Bảo Nam cười
- kìa, ngay cửa vào mà đã thiết kế như phòng công chúa thế này.... _ Trang và Trà đầu chảy 3 vạch
- Mỹ Liên! cậu sẽ ở cạnh phòng tôi! qua đây đi! _ Nó vẫy Mỹ Liên từ phía xa
- ủa, vẫn thích phòng đó á? _ Bảo Nam _ như lần nào qua đây cậu cũng ở đó

Nó mở cửa phòng, đáp :

- từ rất lâu đã là như thế rồi

Tầng 3: Trang, Trà, Thành, Khánh

Tầng 4: Ngà, Mineko, Isora, Tuấn

Tầng 5: Phương Anh, Mỹ Liên, Thiên, Kiyoshi, Bảo Nam

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Một Vụ Mưu Sát ?

' cộc cộc '- mời vào!

- Mỹ Liên, tôi nhờ cậu một việc được không? _ Nó bước vào, trên tay là một cái hộp lớn và một cái hộp nhỏ
- ừm! sao thế? _ cô hỏi Nó
- tối nay Bảo Nam tổ chức một bữa tiệc. Tôi muốn cậu tham gia với chúng tôi!

- a! nhưng mà.... tôi không biết gì về tiệc tùng cả! _ cô bối rối

- không biết thì phải trải nghiệm! Thực hành thì sẽ nhớ nhanh và hiểu hơn lý thuyết đấy! _ Nó dừng lại một lát rồi nói tiếp_ mà cậu không cần phải lo thế đâu, làm gì có ai ăn thịt cậu đâu mà nhì

- nhưng.....

- không nhưng gì cả! đây là bộ đầm tôi đã chuẩn bị cho cậu, trang sức ở trong hộp này_ Nó đưa hai cái hộp cho Mỹ Liên _ thay đồ luôn đi nhé

- ....

- cậu xuống bữa tiệc ấy chỉ cần đi sát bọn tôi là được, không phải lo _ Nó nói _ mà này, cậu có uống được rượu không đó?

- ..... chỉ uống được rượu vang thôi .....

- vậy là được rồi, thay đồ ngay đi nhé _ Nó nói rồi đi ra ngoài, đóng cửa

-----

Bữa tiệc-----

Ở phòng tiệc đang rất đông người, hầu hết là các gia đình quý tộc

Tuy vậy, vẫn có một nhóm người rất nổi bật. Nổi bật vì vẻ đẹp thiên phú (có hơi quá không)

Hôm nay Nó mặc một bộ đầm đen, tóc búi cao lộ ra cổ trắng ngần. Kết hợp với bộ trang sức Black Diamond gồm vòng cổ, hoa tai và vòng tay _ tinh lạnh như màn đêm

Ngà mặc một bộ đầm màu tím, tóc xòa xuống ngang lưng, bộ trang sức Amethyst _ Lavender thu hút

Trang mặc một bộ đầm màu đỏ, tóc uốn ngang vai, bộ trang sức Ruby _ Đỏ quyền rũ

Trà mặc một bộ đầm màu xanh dương, tóc xòa thẳng, bộ trang sức Aquamarine

Bé Mineko thì mặc một bộ đầm màu hồng dễ thương

Bảo Nam thì một cây dát vàng

Tuấn và Thiên mặc vest màu đen

Thành mặc vest màu trắng

Kiyoshi và Isora mặc vest màu xám

- Mỹ Liên đâu ? _ Bảo Nam hỏi

- đang thay đồ, chắc là sắp xuống rồi _ Nó trả lời

- Mỹ Liên à ~ cậu chọn đầm màu gì thế

- cậu ấy thế nào thì màu đầm thế ấy _ Nó trả lời một cách khó hiểu

- người thế nào thì đầm thế ấy à _ Tuấn nhếch môi

- đúng vậy _ Nó cười nửa miệng

- ai dà, hai người đang nói cái gì thế? tôi chẳng hiểu gì cả? _ Trang

Nó và Tuấn nhìn nhau, mỉm cười

- Vậy thì cứ đợi cậu ấy xuống là được mà _ Bảo Nam khoanh tay, nhàn nhả đáp

- ha ha, chỉ có cậu theo kịp suy nghĩ của tôi _ Nó quay sang Bảo Nam cười , nói

Lúc này cửa chính của phòng tiệc đây ra, một cô gái mặc bộ đầm trắng thướt tha bước vào, mái tóc xòa dài, đeo thêm bộ trang sức Diamond khiến cô như một tiên nữ giáng trần

- ra vậy _ cả bọn trầm trồ

- chị à, Mỹ Liên thật là xinh đẹp a! _ bé Mineko kéo tay Nó nói

- đúng vậy _ Nó trả lời

- cơ mà, nếu so sánh với chị thì ... _ nhóc Isora đưa tay xoa cằm _ chưa thể bằng được!

- tại sao lại không bằng? _ Nó mỉm cười hỏi

- bởi vì chị ấy không có khí tức như các chị _ Kiyoshi chen lời

- oa! tại sao cậu lại cướp lời của tôi? _ Isora phản lại

Kiyoshi im lặng không nói gì

- hai đứa thôi nào! _ Ngà lên tiếng can ngăn

- hai đứa không được cãi nhau! ra kia dắt chị Mỹ Liên ra đây coi! _ Trang đẩy hai đứa đi

- vâng _ nhóc Isora trả lời, giọng đầy thiếu nữ

Mấy phút sau, hai cậu nhóc đã dẫn Mỹ Liên ra đến chỗ bọn nó

- Mỹ Liên à, quá thật cậu rất xinh đẹp nha! _ Trà tán thưởng

- ơ... cảm ơn _ bỗng nhiên được khen làm mặt Mỹ Liên đỏ bừng

- vậy thì, tôi đi tiếp khách đây, có gì thì cứ gọi tôi _ Bảo Nam nói

- ừm _ Thiên trả lời

Đi loanh quanh trong phòng khiêu vũ được một lúc, bọn nó dừng lại bên bàn ăn. Nó cùng Mỹ Liên đi ra ngoài ban công vì Mỹ Liên cảm thấy hơi căng thẳng

- căng thẳng lắm sao?

- ừm... dù sao thì đây cũng là lần đầu tớ tham gia một bữa tiệc của Anh, và lại...

- không sao, những bữa tiệc này rồi cậu cũng phải quen dần thôi

' xẹt xẹt'

Nó và Mỹ Liên gạt mình. Tiếng động phát ra từ chiếc khay tai

- cậu ....

Nó vội vàng đặt tay lên môi Mỹ Liên, ý bảo im lặng. Quay đầu nhìn thì có vẻ tiếng nổ phát ra từ cái chậu cây gần đó. Nó lấy ra đôi găng tay màu đen đeo vào, thò tay vào trong chậu lấy ra một thiết bị, giống như... ... bom Mỹ Liên sững sờ

- cậu đi thông báo ngay cho mọi người biết, thông báo cho Báo Nam trước, nhanh lên! tôi sẽ đi gỡ mìn thứ này nhưng chắc cũng không còn kịp nữa đâu _ Nó nói

- được rồi, cẩn thận nhé _ cô nói

Nó không nói gì, chạy ngay ra các chậu cây gần đó kiểm tra, từng chậu cây một, tiếng động ngày càng lớn. Nhưng vì ở phía trong có tiếng người nói chuyện, thế cho nên sự nhạy cảm về âm thanh của Nó bị giảm đi một phần

Phía Mỹ Liên

- Báo Nam, Báo Nam.... _ cô đang quay mòng mòng vì phải tìm Báo Nam giữa cái phòng khiêu vũ lớn thế này. Bỗng có ai đó túm lấy tay cô

- Mỹ Liên, sao vậy?

Cô quay ra đằng sau, là Tuấn! Đằng sau Tuấn là mọi người! Có thờ phảo nhẹ nhõm, túm ngay lấy tay Báo Nam và nói:

- Báo Nam, trong này... có bom!

- cái gì? _ cả bọn kinh ngạc

- tại sao cô biết? _ giọng của Báo Nam lạnh đi một phần

- Phương Anh đâu? _ Thành hỏi

- có tiếng động phát ra từ khuynh tai của tôi và cậu ấy, cậu ấy nói là đi gỡ bom, báo tôi là phải thông báo với cậu trước tiên _ cô gấp gáp nói

Mặt Báo Nam lạnh hẳn đi, rõ ràng có thể cảm nhận được sát ý

- Thiên! lập tức đưa bọn họ tới hầm thoát hiểm!

- được! cứ để tôi _ Thiên nói _ nhưng cậu phải đi tìm Anh Anh!

- cậu nghĩ tôi bỏ lại cậu ấy sao? _ Báo Nam trả lời rồi chạy đi

Cậu ấn chuông khẩn cấp của phòng khiêu vũ

Sau một hồi chuông, tất cả mọi người trong phòng khiêu vũ đều đã ra ngoài, thậm chí là ra khỏi tòa nhà. Trừ những người quý tộc của Anh Quốc đều ở lại, rút kiếm ra

- Báo Nam, tôi không đủ thời gian! Vẫn còn phần nửa tổng số bom! _ Nó quay lại _ tuy nhiên ... tôi nghĩ là ...

- phải! bom đã được bộ phận hẹn giờ ngắt rồi, nhưng bất cứ lúc nào cũng có thể nổ!

- uy lực của những quả bom này rất mạnh. là loại bom mới nhất được thiết kế và chưa đưa ra thị trường! _ Nó lạnh giọng nói

- ... _ cậu không nói gì, xem ra lần này cậu đã quá sơ suất rồi. Để nội gián xâm nhập vào mà không hề hay biết

Tất cả những người quý tộc còn ở lại đứng chụm lưng lại với nhau thành một vòng tròn. Và đứng trước vòng tròn đó là Báo Nam và Nó !

- Regina tiểu thư, Vincent thiếu gia, tôi nghĩ rằng nội gián lần này không vừa, hẳn ta có thể xâm nhập vào hệ thống của gia tộc, tức là bối cảnh của hẳn cũng không đơn giản!

- John, cái đó ông không cần phải lo, tôi đã đoán ra hẳn là ai rồi _ Nó lên tiếng. Đôi mắt xanh ánh lên vẻ khát máu

- ... _ cậu ngừng một lúc mới lên tiếng:

- Elizabeth, không hèn nhát đến vậy chứ?

Căn phòng im lặng như tờ

- ara ~ ai mà ngờ được nhỉ ? Cậu mà cũng nghĩ ngờ tới? _ một người mặc đồ bồi bàn bước ra từ rèm cửa ngay bên cạnh Nó. Người này có dung mạo như con gái vậy, nếu cậu ta mặc váy thì cũng chẳng ai nghĩ cậu ra là con trai

- Elizabeth thiếu gia? _ cả bọn quý tộc hoảng hốt

Báo Nam lờm lờm cậu ta, khinh thường nói:

- nghĩ ngờ cậu? Hah! Nếu tôi nghĩ ngờ thì tôi còn phải chờ đến lúc này sao?

- chỉ là không muốn mất đi một người có khả năng kiếm đạo cao như cậu, đừng lãng phí nữa _ Nó nói

- hi hi! đúng là chỉ có Regina cô gái thích cận kề với tôi, thật là vui quá đi! _ Elizabeth cố tình kéo dài lời nói

- mấy người còn có thời gian để hàn huyên sao? _ một giọng nữ phản nộ vọng lên từ cửa chính

- ha_h _ Elizabeth cười khẩy _ quả nhiên là cô _ ánh mắt của cậu ngày càng lạnh lẽo

- Emmanuel, một quý tiểu thư như cô nên ở nhà học lễ nghi của một tiểu thư chứ không nên đến đây làm loạn như thế này chứ? _ Nó nhếch mép cười

- Emmanuel!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Luật Lệ Của Gia Tộc ?

- What are you talking about, Vincent? (anh đang nói gì vậy, Vincent?) - đứng có giả ngơ nữa, Emmanuel _ Elizabeth nói

" Nó đã nói tiếng Anh mà còn làm khó nó, nói tiếng Việt à Elizabeth? " _ đầu Nó cháy ba vạch

- đừng giả nai nữa, đôi mắt ngày thơ ấy không thể lừa được bọn tôi đâu _ Elizabeth lạnh lùng nói

- ....

- nhân dịp Báo Nam chưa về, tối hôm qua cô đã lên vào đây, đúng không? _ Elizabeth lại mở miệng

- ...

- Tôi vì nghĩ ngờ nên đã cho người đi kiểm tra khắp nơi, nhưng đúng là quả bom của cô lại không hề làm họ phát giác!

-...

Căn phòng im lặng như tờ

- tại sao biết là ta? Tối hôm qua ta vào đây không hề để ý thấy ai cả _ Emmanuel nhếch mép

- tại sao biết là cô ư? Địa bàn của tôi và anh trai tôi, có thứ gì tôi không nắm trong lòng bàn tay? cô không phải Bảo Nam, cũng không phải Regina, làm sao cô qua mặt được tôi? _ Elizabeth cất giọng đầy cao ngạo

- hah! chỉ vậy thôi à? _ Emmanuel cười lạnh _ tôi còn chưa cho nổ tung chỗ này, mấy người không biết là mấy người nợ tôi thứ gì sao?

- .... _ Elizabeth không nói gì

Trong tình huống hiện tại, Nó cũng chẳng biết nói gì hơn. Chuyện của gia tộc Vincent gần đây Nó không có rõ. Bây giờ cô ta nói vậy, nói thêm lời nào cũng bằng thừa.

- Emmanuel, cô nói vậy là có ý gì? _ Bảo Nam mở miệng hỏi luôn

- hah! ha ha ha! có ý gì ư? _ Emmanuel nở nụ cười _ nếu vậy thì đi mà hỏi ông bố của cậu ấy! Ông ta đã lừa ba tôi sạt nghiệp, bây giờ phải nằm viện! vậy đã đủ lí do chưa?

Bảo Nam và Nó giật mình

Nó quay đầu lại, về mặt của tất cả những vị quý tộc ở đây lẫn Elizabeth đều mang một vẻ mặt bình tĩnh. Nếu vậy, chắc chắn là chuyện này không hề có lỗi của ba Bảo Nam

- cô đã suy nghĩ kĩ chưa? _ Nó hỏi

- suy nghĩ, suy nghĩ cái gì? ông ta lừa ba tôi khiến cả gia tộc tôi rơi vào tình trạng này, còn suy nghĩ, suy nghĩ cái gì? _ Emmanuel kích động nói

- ...

- vậy tại sao cô lại không nghĩ rằng chính ba cô giờ trò trước ?

Nó hỏi một câu khiến Emmanuel rơi vào trạng thái dờ dẩn. Nhưng cô ta rất nhanh chóng khôi phục lại vẻ mặt, giận dữ nói:

- không thể là ba tôi ! Ông ấy luôn luôn làm ăn lương thiện! ông ấy là một con người hiền đức!

- ...

- cô có gì chứng minh rằng ba cô vô tội không? _ Nó ngẩng cao đầu hỏi

Cô á giật mình

- không có gì, đúng không? _ Nó nhếch mép _ bây giờ cô có thể đổ tội cho ba của Bảo Nam sao?

- không .... không thể như thế! nếu cô bắt tội ba tôi, cô có chứng cứ không? _ Emmanuel lấp bấp hỏi lại

- khi làm ăn, tôi không bao giờ quên nắm được điểm yếu của đối thủ!

Cô quay sang nhìn Elizabeth với ánh mắt giết người, ý bảo : Ta đã giúp mi nói đến đó rồi, còn không mau xir lí đi?

Elizabeth giật mình, hổ to:

- bắt lấy cô ta!

- ha ha ha ! thực sự nghĩ sẽ bắt được ta dễ dàng vậy ư? _ Emmanuel cười to

- nói cho các người biết, người của gia tộc ta đã phục kích ngoài kia hết rồi, các người không thể bắt được ta mà cũng không thể thoát chết đâu! Ha Ha Ha !

- được! vậy thì cũng nói cho người biết, người của người đã sớm bị bọn ta giải vào ngục lao của gia tộc Vincent rồi! _ Nó nói

- cái gì? _ cô á bất ngờ _ à ~ là người đang làm ta mất tập trung đúng không? Đừng lo, mấy chiêu này ta không thể không đối phó! Ta đã nhìn thấu người rồi!

- ừm! nếu cô có niềm tin vào người của gia tộc mình thế là tốt _ Nó nói _ thế nhưng người của gia tộc nhà cô lại phụ niềm tin của cô rồi

Nó nói rồi lấy ra bộ đàm liên lạc và bật lên:

"- Anh Anh! ta bắt được người rồi! người của gia tộc kia đã bị giải vào ngục lao của gia tộc Vincent! "

- cái gì ? _ cô á mặt biến sắc _ không thể nào

- vậy đã được chưa? _ Nó đứng khoanh tay

- được! vậy thì ta sống chết với các người!

Nói rồi cô á vụt lên, rút hai thanh kiếm gài bên hông ra và lao vào Elizabeth

"cheng! "

Bảo Nam đã rút được hai thanh kiếm từ đám quý tộc đằng sau và đỡ cho Elizabeth

- chết tiệt!

Nó rút thanh kiếm gài ở hông người quý tộc đứng đằng sau và đánh mạnh vào thanh kiếm của Emmanuel làm thanh kiếm bên tay trái của cô ta rơi xuống rồi đá sang chỗ Elizabeth

Elizabeth cầm ngay thanh kiếm và kễ vào cổ của cô á, đen mặt nói:

- đến nước này là quá lắm rồi nhé, chuẩn bị chờ chết đi. Người đâu! giải á đi!

Tất cả những người quý tộc ở đó đều tiến lên vào cùm tay cô á đưa đi

Cả phòng khiêu vũ chỉ còn 3 người

- cậu cứ người đi từ lúc nào vậy? _ Bảo Nam hỏi Nó

- khi tìm thấy bom, tôi đã lệnh ngay người đi rồi _ Nó trả lời

- ô ~ vậy là chị có tính toán hết rồi ha? _ Elizabeth hỏi Nó

- mà này Bảo Kiên, em có thể bớt nữ tính hơn một chút được không hả? _ Nó sồn da gà nói

- chị nghĩ em muốn sao? _ Elizabeth cúi đầu nói

-....

- chị xin lỗi _ Nó hạ mi mắt xuống nói

- chị cứ coi như đây là việc em bắt buộc phải làm đi _ Elizabeth không nói gì rồi bỏ đi

- Bảo Nam, bao năm vậy mà nó vẫn không thoát được sao? _ Nó hỏi

- ừm... chính là do luật lệ của gia tộc thôi. Tôi chẳng biết làm gì ngoài an ủi nó, khổ thân thằng nhỏ _ Bảo Nam nhìn về phía Elizabeth vừa rời khỏi

- ....

Comment Comment a ~

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Không Ngờ Tới

* THÔNG TIN NHÂN VẬT:

- Vincent Bảo Kiên (Elizabeth) : em trai của Bảo Nam

- quí thực là tôi không thể tin nổi cái luật lệ của gia tộc cậu đấy _ Nó khoanh tay, nghiêng đầu nhủ mi nói

- cậu nghĩ tôi tin được ấy ?

* Điều luật của gia tộc Vincent:

Mỗi thế hệ của gia tộc đều phải có một nữ một nam. Nếu:

+ 2 nam : con trai thứ 2 phải xuất đầu lộ diện với thân phận là nữ

+ 2 nữ : con gái thứ 2 phải xuất đầu lộ diện với thân phận là nam

+ Nhiều hơn 2 con: Chỉ cần một nam một nữ là được

- tôi đang thắc mắc là thế hệ nào đã đặt ra cái điều luật biến thái ấy đấy ? _ Nó đầu chảy ba vạch

- biết chết liền _ Bảo Nam trả lời

- vậy thì là ai đã đặt ra? ít nhất phải có một chút thông tin chứ?

- cái này mà biết thì chết liền thiệt đó

- ...

- Phương Anh, bà quyết định là về luôn hay sao hả? _ Bảo Nam tựa lưng vào cửa phòng Nó hỏi

- ừm, cảm phiền cậu trông chừng họ vài ngày _ Nó xếp đồ vào vali vừa nói

- vậy hả? sao cậu đã vội về mà quên đồng rác rồi đó cho tôi ? _ Bảo Nam khóc thầm trong lòng

- cần tham một chút đi. Bên kia đang có loạn, tôi sẽ về đó giải quyết _ Nó dừng một chút rồi nói tiếp _ Liệu cái thân hồn cậu đó, để họ sút mất miếng thịt nào tôi sẽ không tha cho cậu

Nhận được cái lườm của Nó, Bảo Nam rùng mình:

- biết rồi mà, không có chuyện gì xảy ra đâu

- này!

Nó ném cho cậu một chiếc vòng mặt đá Sapphire, nói

- đưa nó cho Mỹ Liên, tuyệt đối không được làm mất

- rồi ~ còn gì cần dặn nữa không?

- nói với ba mẹ cậu là lần tới tôi sẽ đến thăm hai người bọn họ. Bọn họ đừng lo lắng cho tôi

- được rồi , biết lắm cậu sẽ nói thế mà

Nó mang đồ đạc ra sân bay, Bảo Nam nói

- bạo loạn lắm sao? Bây giờ là 1 giờ sáng đấy?

- đúng vậy, không về ngay thì không kịp

Nó nói rồi đi lên máy bay. Còn Bảo Nam thì lái xe quay trở lại tòa nhà

- oáp ~ _ tiếng của Bảo Kiên truyền ra từ phòng bếp nhỏ trên tầng 5. Vừa lúc ấy Bảo Nam đi qua giật bản mình

- ặc! là em hả Bảo Kiên?

- ủa? anh chưa ngủ sao? _ cậu ta dụi mắt nói

- chưa, anh vừa ra sân bay

- hửm? ra sân bay làm gì?

- tiễn Regina về nước _ Bảo Nam quẳng hai tay ra sau đầu, tựa lưng vào tường

- hả? _ Bảo Kiên giật mình xem rồi cốc nước _ gì mà đã về rồi?

- bên đó loạn _ Bảo Nam trả lời một câu cụt lỏn rồi quay lưng đi về phòng

" bên đó loạn sao?"

Bar AED:

Khi Nó bước vào đang có một cuộc đánh nhau. Nó gõ vào vai tên bảo vệ đang đứng bên cạnh, hỏi

- đang xảy ra chuyện gì ?

Tên bảo vệ đó giật mình khi nhìn thấy Nó, lắp bắp nói:

- thưa cô chủ, khi này có Khắc Sang đến đây, cô tình gây loạn ạ

- ai là người đang đánh nhau cùng?

- là .... là ....

- ai? _ Nó lạnh giọng

- dạ/..... là ..... Kỳ đại thiếu gia ạ. Kỳ nhị thiếu gia ngăn nhưng không được ạ...

- cái gì?

Nó sùng sốt, trước giờ Quang Minh luôn hiền hòa, không hề đánh nhau với ai. Bây giờ làm sao đầu được với tên Khắc Sang vai u thịt bắp thế kia chứ?

Nó bước đến chỗ đang có ẩu đả kia, lên tiếng:

- mấy người đang làm loạn gì ở đây hả?

Tất cả những người đang có mặt ở đó lạnh sống lưng

- ĐAI TỶ VENUS! _ lũ đàn em ở đó quý xuống

- lui hết đi _ Nó phẩy tay rồi nhìn sang

Nó rất bất ngờ. Người nằm dưới đất không phải là Quang Minh mà là ..... Khắc Sang

Nhưng cũng rất nhanh, Nó khôi phục lại vẻ mặt băng lãnh mà hỏi:

- Khắc Sang, anh còn đến đây làm loạn sao?

" Tên Khắc Sang kia chắc là bị đánh đến mức liệt toàn thân, cũng không nói được gì rồi a "

- đưa tên này đi!

- dạ!

Các cấp dưới của Nó nhanh chóng lôi tên Khắc Sang đi. Nó quay sang chỗ hai anh em họ Kỳ, hỏi:

- hai người không sao chứ hả?

- bọn anh không sao _ Minh Quang cười

Nó lôi 2 người ra bàn góc phòng hỏi:

- hai anh đến đây làm gì ?

- bọn anh đến gặp em _ Quang Minh cần quà tào tếu từ đĩa trái cây trên bàn vừa nói

- có chuyện gì mà đến hẳn bar thế ?

- Triệu Thị xảy ra chuyện rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Triệu Thị

Triệu Thị - 7h30 sáng

Mọi người trong tập đoàn vẫn làm việc như bình thường. Nhưng nếu để ý kĩ thì sẽ nhìn ra họ đang rất khẩn trương

Phòng họp lớn

Không khí trong căn phòng im lặng đến đáng sợ

- thưa giám đốc, hôm qua chủ tịch gặp tai nạn trên đường đi. Tôi nghĩ vụ này chắc chắn có chủ mưu _ anh thư kí của ba Nó nói

- hôm qua ba tôi đi đâu ? _ Nó hỏi

- hôm qua chủ tịch nhận được một cuộc gọi từ một số lạ. Sau khi nghe xong thì chủ tịch rời đi ngay và nói rằng vệ sĩ không cần thiết phải đi theo

-....

- dạ, thưa giám đốc

- chuyện gì?

- thưa giám đốc, chủ tịch tập đoàn Nguyễn Hoàng nói rằng nếu cần sự giúp đỡ thì cứ nói với ông ấy ạ

- ....

- phòng liên lạc với truyền thông, ngăn cản tin tức nhanh nhất có thể, không được để lan rộng thêm!

- dạ!

- thư kí!

- tổng giám đốc có gì cần dặn

- liên lạc ngay sang tập đoàn Vincent gọi Chủ tịch Hội Đồng Quản Trị về cho tôi

- dạ!

- cố gắng duy trì giá cổ phiếu trong vòng 2 giờ đồng hồ. Sau đó bắt đầu thả giá cổ phiếu cho tôi

Mọi người trong phòng họp bất ngờ

- tổng giám đốc, tại sao lại làm thế?

- ...

Mặt Nó lạnh đi vài phần

Mọi người biết là đã chọc vào ổ kiến lửa rồi!

- trưởng phòng phụ trách cổ phiếu ở lại. Tất cả mọi người giải tán, đi làm việc của mình!

- bác là Đặng Duy Phong?

- d ... dạ

- bác đừng nói vậy, bác nói thế làm cháu thấy mình bất hiểu với người lớn tuổi. Bác ngồi xuống đi

- ...

- bây giờ, cháu cần bác giữ nguyên giá cổ phiếu trong vòng 2 giờ . Cổ đông bán ra là việc của bọn họ. Sau 2 giờ, lập tức giá cổ phiếu sẽ giảm mạnh, lúc đó bác cứ mặc kệ. Ý đồ của đối thủ cháu đã nhìn thấu, bác không cần phải lo

- nhưng tại sao lại làm vậy ?

- vấn đề này sau khi giải quyết lập tức bác sẽ nhìn ra. Bây giờ phiền bác làm như lời cháu nói

- được rồi ...

Phòng tổng giám đốc

- Lilly, cô tìm hiểu cho tôi về vụ tai nạn hôm qua của chủ tịch nhé, kiểm tra thật kĩ vào, nếu cần thì có thể đến hiện trường

- vâng, thưa giám đốc

- Hoàng Bảo, hôm qua là ba tôi bảo không cần vệ sĩ đi theo sao?

- đúng vậy, mặc dù chủ tịch nói thế nhưng vẫn có vài vệ sĩ đi theo nên có thể họ biết chuyện gì xảy ra

- gọi họ vào đây cho tôi

- chào tổng giám đốc _ 4 người vệ sĩ mặc áo đen đứng trước bàn của Nó

- các anh là những vệ sĩ đi theo ba tôi ngày hôm qua?

- phải

- có ai thấy điều gì bất thường không?

- có tôi

- anh nói đi?

- ngày hôm qua, khi nghe chủ tịch nói rằng vệ sĩ không cần thiết phải đi theo, tôi đã thấy lạ nên gọi 3 người này đi cùng. Chủ tịch đang đi xe với tốc độ nhanh thì có một chiếc motor phóng sượt qua đầu xe chủ tịch làm chủ tịch mất tay lái đâm mạnh vào các thùng xăng bên đường

- tại sao trên đường lại có thùng xăng?

- cái đó chắc chắn có người chủ mưu. Bởi vì con đường đó đã không được sử dụng một thời gian rồi

- ba tôi đi vào con đường không được sử dụng một thời gian? Lại còn vào chiều tối?

- cái đó làm chúng tôi thấy lạ nhất. Chủ tịch vừa đi vào con đường bỏ hoang, vừa lệnh cho vệ sĩ không được đi theo. Tổng giám đốc ... có khi nào chủ tịch bị đe dọa không?

- anh còn thấy gì nữa không?

- đúng rồi!

Một người vệ sĩ đứng đằng sau thốt lên:

- tôi có nhìn thấy một người rất khả nghi gần hiện trường!

- noi hoang vắng như vậy mà lại xuất hiện một cô gái! mặc dù cô ta trốn rất kĩ nhưng màu mắt cô ta sáng quắc! Chính đôi mắt của cô ta làm tôi thấy rất quen, nhưng không nhớ ra là giống của ai!

- là màu gì?

- màu ... xanh! Bên trong màu xanh ấy lại là một chút màu hổ phách!

Nó nhoeo miệng

- cảm ơn anh, anh đã giúp tôi phá vụ án này rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Thu Phục

rầm!

- Anh Anh!

Khánh đập cửa phòng tổng giám đốc đi vào. Nó đang ung dung ngồi vắt chân uống cà phê làm cậu tức hộc máu. Triệu Thị đang như vậy mà Nó vẫn ngồi chơi được sao?

- anh không cần làm ầm lên thế đâu. Em tự biết mình đang làm gì

Nó nói rồi nhìn lên màn hình máy tính, gõ gõ vài chữ. Khánh điển tiết nói:

- Tại sao em lại điều khiển cổ phiếu như vậy?

- Anh Anh!

Lần này là Thiên bước vào

- hai anh ngồi xuống đi, nghe em nói đã

Thiên và Khánh ngồi xuống bộ ghế sofa trước mặt Nó. Nó mở miệng:

- vụ tai nạn của ba em đã biết ai là hung thủ rồi, không cần quá nóng nảy
- cái gì?
- đừng quá kích động, Bảo Nam về đến chưa?
- cậu ta chuẩn bị lên
- vậy chờ cậu ta rồi em sẽ nói

-
- Anh Anh, tôi vào được chứ?
  - vào đi
  - ngồi kia

Bảo Nam vừa vào phòng đã nhìn thấy Khánh và Thiên ngồi ở sofa mặt hầm hằm

Vừa ngồi xuống Nó đã nói:

- Bảo Nam, cậu có chắc chắn là đã bắt hết người nhà của Emmanuel không?
- tôi .... _ Bảo Nam giật mình
- chưa, đúng không? _ Nó nâng khóe miệng
- hung thủ lần này là em gái của Emmanuel, Christina!
- cái gì cơ? _ cả 3 người đều sững sờ
- là cô ta ư?
- nhưng phải nói là lần này cô ta giết người chẳng tiêu hủy hết chứng cứ gì cả _ Nó chống tay, xoay xoay cái bút bi
- là sao?
- tại sao lại là cô ta?

Thiên và Bảo Nam cũng hỏi một lúc. Nó ngừng tay, nói:

- Ở hiện trường vẫn còn một thùng xăng đầy? Làm ăn chẳng gọn gàng gì cả. Đã vậy, trên thùng xăng còn có dấu vân tay của cô ta!
- với lại, có nhân chứng cho biết hôm đó đã nhìn thấy cô ta, muốn nghe thử không?

Nói rồi Nó lấy ra một cuộn băng ghi âm, bật lên:

"Chiều tối hôm qua, chắc tầm 6 đến 7 giờ tối, tôi nhìn thấy chiếc xe oto đó đi vào con đường bỏ hoang ấy. Lúc xảy ra tai nạn, tôi chạy ra đó xem thì nhìn thấy một cô gái tóc dài, mắt xanh đứng ở gốc cây đằng kia. Cô ấy đứng đó nhìn chiếc xe bị cháy rồi cười. Cô ta cười như người bị điên ấy! Cô ta có mái tóc dài màu vàng, ... ừm.... tôi khẳng định cô ta là người ngoại quốc!"

"Tại sao ông dám khẳng định như vậy?"

'Bởi vì lúc đó lửa rất sáng! Tôi nhìn rõ mặt của cô ta!'

"Cô phải là người này không?"

"Đúng! Đúng cô ta !"

- tuy là thế này không dám để khẳng định là Christina, nhưng dấu vân tay trên thùng cũng đủ để bắt tội rồi _ Nó đặt cuộn băng lên bàn _ việc bắt hung thủ không phải lo, dù sao thì chắc chắn cô ta sẽ bị cảnh sát thẩm nhà sớm thôi
- vậy còn chuyện cổ phiếu của Triệu Thị thì sao? _ Thiên hỏi
- Thiên, nhờ anh đề ý cổ phiếu. Hơn 1 giờ sau, giá cổ phiếu của Triệu Thị sẽ ngày càng tụt dốc. Lúc ấy phải đề ý thật kĩ, tập đoàn nào đang cố gắng mua cổ phiếu của Triệu Thị? Đến lúc đó, em sẽ mua lại tất cả cổ phiếu
- tôi sẽ giúp cậu, một mình cậu làm sao thu mua hết được _ Bảo Nam nói
- được, cảm ơn cậu

Ngày hôm sau - 17 giờ

Đồn cảnh sát

- phạm nhân số 0845521, có người thân đến gặp!

Một cô gái xinh đẹp tóc vàng mắt xanh bị đưa ra khỏi phòng giam. Nhìn gương mặt cô ta thật xinh đẹp nhưng lại có chút tiêu tụy cùng một chút... đau buồn

- tại sao cô lại đến đây? _ Christina mở miệng hỏi

- Christina, tôi biết không phải một mình cô ám sát ba tôi!

Christina giật mình

- cô đang nói nhầm cái gì vậy hả?

- cô đừng coi tôi là một đứa trẻ 3 tuổi! Cô làm việc mà không phí tang chứng cứ, đúng là dễ dàng bị bắt !

- ...

- nhưng cô cũng đừng nghĩ là cô làm vậy có thể lừa được tôi!

- ...

- cô để lại chứng cứ ở hiện trường, dựa vào đó cảnh sát sẽ chỉ bắt được cô. Bởi vì đơn giản họ không biết, cô lại có quan hệ với gia tộc Corren ở Anh. Chứng minh thư của cô lấy họ Việt Nam, phải không, Christina Trần?

- ...

- cô thì biết cái gì mà nói ? _ Christina cúi thấp đầu lờ mờ Nó

- tôi biết hết tất cả về cô.

- cô biết cái gì? Rằng tôi là người của gia tộc Corren, là em gái của Emmanuel, cô còn biết cái gì nữa?

- tôi biết ... _ Nó kéo dài âm cuối

- cái gì?

- cô ....

- chỉ là em gái cùng cha khác mẹ của Emmanuel thôi !

- làm sao cô biết được hả? _ Christina đập bàn đứng dậy

- làm sao tôi biết ? Hah ! Làm sao tôi biết được nhỉ ?

Christina tức run người

- ngồi xuống và bình tĩnh nghe tôi nói đây

Cô ta kiểm chế cơn giận mà ngồi xuống, nói :

- cô nói đi, cô muốn gì?

- Christina, bí mật của cô so với người khác cũng không hẳn là một bí mật !

- .... nghĩa là ....

- phải, chính người chị gái của cô đã nói cho Bảo Nam biết đấy!

- chị .... Emma?

- cô đừng ngây thơ như vậy nữa. Cô nghĩ cô có đủ điều kiện Emmanuel cho phép cô gọi cô ta là chị sao?

- ...

- năm 5 tuổi cô được đưa vào gia tộc Corren. Năm đó mẹ cô mang cô đến công gia tộc van xin cha cô cứu lấy cô, và hứa rằng cô sẽ không nhận được bất kì khoản tài sản nào của gia tộc Corren. Ông ta nuôi cô cho đến bảy giờ nhưng số lần ông ta gặp cô là bao nhiêu?

- ...

- cô thực sự nghĩ Emmanuel đối xử tốt với cô sao?

- ...

- cô thực sự nghĩ gia tộc Corren sẽ chấp nhận cô sao?

- ...

- cô chỉ là một đứa con riêng thôi! Cô nghĩ một mình cô sẽ làm được gì ?

Từng lời nói của Nó nhẹ nhàng đi vào tâm trí của Christina làm đầu óc của cô ta điên cuồng

- bây giờ cô có thể đi theo tôi, tôi có thể giúp cô tìm được mẹ của mình. Còn không thì tùy cô. Ba ngày sau tôi quay lại

Nói rồi Nó bước ra khỏi phòng

- sao rồi Anh Anh?

Thiên ngồi trong xe chờ Nó. Vừa thấy Nó mở cửa xe, cậu đã hỏi

- không sao, êm xuôi rồi. Bảo Nam lần này cậu ta cũng thật nhân từ, vẫn để Corren hoạt động. Bắt được Emmanuel, thu phục được Christina, coi như ông già đó mất đi hai cánh tay. Phần tập đoàn Corren thì anh và Bảo Nam muốn làm gì thì làm

Nói rồi Nó ngả lưng vào ghế nhắm mắt lại. Cả ngày đi đi lại lại chỉ để giải quyết vụ cổ phiếu của Triệu Thị và Christina, cũng đã tốn nhiều công sức rồi

- Anh Anh, khoan ngủ đã!

- sao vậy?

- cuối tuần này ... em về gặp ba đi!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Diện Mạo Thật Sự

Nó vừa về đến nhà đã lao ngay vào phòng tắm, ngắm mình trong bồn tắm, Nó nhắm mắt lại suy nghĩ ...

" Cuối tuần này .... em về gặp ba đi!"

" Cuối tuần ... gặp ba sao ? "

Nó vừa bước ra khỏi phòng tắm thì chuông điện thoại đã kêu. Nó để tạm cái khăn lau tóc lên đầu rồi bấm nút nghe

- alo?

- Phương Anh hả? Sao bà về mà không báo cho tui tui một tiếng há? ? ? _ Trang thét lên từ bên kia điện thoại.

Nó nhui mày. Mới có mấy hôm sao mà căng thế? Mà hét như vậy không lo mất giọng sao?

- không phải lo cho tui, cứ chơi cho thoải mái đi

- không có bà chơi không vui a ~ mà cả cái tên Bảo Nam và Thiên đều đi mất rồi! Khánh thì vẫn chưa được gặp!

-...

- ế?

- Khánh vẫn ở Việt Nam

- vậy hả? Vậy bà thích quà gì bọn tui chuẩn bị?

- chẳng thích gì cả

- aissss bà có thể hào hứng thêm một chút không? ĐỪNG làm tui mất hứng nhé ~ ?

- ha~~~~ _ Nó thờ dài _ một cái túi xách hiệu Chanel nhé?

- O kayyyyyy _ Nói rồi Trang dập máy điện thoại

Nó thờ dài ...

Nó đi vào nhà tắm. Một lúc sau bước ra, mái tóc của Nó đã không còn là màu vàng thường ngày mà là một mái tóc đen. Nó tháo lens ra, màu mắt thật của Nó là màu đen tím!

" cộc cộc "

- Anh Anh, anh vào được không?

- anh vào đi

Thiên bước vào phòng, hơi bất ngờ một chút rồi cũng mở miệng:

- tẩy màu với bỏ lens rồi à?

- ừm , em không muốn khi gặp ba là cái bộ dạng tóc vàng mắt xanh kia.

- hi hi, giờ thì giống anh rồi ~ _ Thiên quàng vai Nó cười

- có chuyện gì không anh ?

- không có gì, người ở bệnh viện vừa báo là ba Triệu đã qua giai đoạn nguy hiểm rồi. Chỉ chờ ông ấy tỉnh lại thôi

- vậy là tốt rồi _ Nó thờ phào nhẹ nhõm

- Thiên

Bỗng dưng thấy Nó gọi, anh định bước ra khỏi phòng thì dừng chân lại đáp:

- sao vậy?

- Điều hết tất cả những tình anh dưới tay anh đến bệnh viện trông chừng giúp em, nhanh lên!

Anh hơi bất ngờ, tại sao Nó tự nhiên lại đẩy cánh gác như vậy?

- ừm, anh biết rồi

Hôm sau

Nó đang ngồi trong phòng tổng giám đốc gõ gõ mấy tính thì thư kí Lilly đi vào báo:

- thưa tổng giám đốc, tất cả mọi hoạt động của tập đoàn đều đã trở lại bình thường rồi ạ

- ừm, cô tiếp tục công việc của cô đi _ Nó nói

- tổng giám đốc có muốn một ly cà phê Blue Mountain không ạ?

- ừm, cảm ơn cô

Một lúc sau cô thư ký đưa cô cà phê đặt trước mặt Nó, đang định ra ngoài thì Nó nói:

- à.... lịch làm việc của tui cuối tuần này hủy đi nhé

- dạ, thưa tổng giám đốc, tui biết rồi

Biệt thự Black Rose - 7 giờ tối

- Cô chủ, bữa tối đã xong, mời cô xuống ăn tối ạ _ Bà quản gia của biệt thự lên phòng gọi Nó

- bác Hạ, cháu đã nói là bác gọi cháu bằng cháu là được rồi, gọi " cô chủ " nghe rất xa cách _ Nó nhui mày nói

- tui .... bác biết rồi, cháu mau xuống ăn đi

Nó đi ngay đằng sau bà quản gia. Nó vào phòng ăn nhanh chóng giải quyết xong bữa tối, Nó lại lên phòng.

Vừa mở được laptop ra thì điện thoại Nó kêu, Nó vớ lấy cái máy bấm nút nghe:

- alo?

- woaaaaaa Katori Onee- channnnnnnnnnnnn tại sao chị lại bỏ bọn em ở lại đâyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy

Hôm qua là tai trái, hôm nay là tai phải. Hai cái tai của Nó vĩnh biệt trần gian mắt.

- Mineko, bình tĩnh nghe chị nói đây _ đầu Nó chảy mồ hôi _ gia đình chị có việc, chị phải về xử lí, vậy cũng không được sao?

- khôngoooooooooooooooooooo

Đầu Nó chảy ba vạch

Đợi chút, Nó nghe thấy gì đó bên kia điện thoại, Nó lắng nghe:

Bên kia điện thoại là giọng nói bối rối của Isora

- woa woa woa .... Kiyoshi .... giúp tôi đỡ Mineko đi

- woooooooooooooooooooo _ Mineko vẫn tiếp tục khóc

- Kiyoshi !!!! _ giọng Isora có vẻ mất kiên nhẫn

- tôi không quan tâm

- kyaaaaaaaa tên kiaaaaaa có ra đây giúp không hả á á á _ Isora hét trong điện thoại

- thôi được rồi ~ Mineko, Katori Onee- chan đã hứa là sẽ mua cho cậu một chiếc đầm cài tóc giống các hoàng hậu ngày xưa đấy

Đầu Nó chảy ba vạch

- woooooooooooooooooooooooooooo

- thôi được thôi được rồi, tôi đưa đây, thực ra là cả bộ, được chưa?

Đầu Nó như bị sét đánh

- woa ! cả bộ á? Cảm ơn chị nha Katori Onee- chan! Moa! Iu chị nhiều a ~!

Lúc này Isora giật tizzy điện thoại nói:

- Xin lỗi chị a Katori Onee- chan, bọn em chỉ còn cách đó thôi. Em xin lỗi thay thẳng Kiyoshi nha _ Nói rồi thẳng nhóc đập máy cái rụp

Nó ở bên này đóng băng

Bạn đang đọc truyện *Từ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Gặp Ba Ruột - Nguyễn Hoàng Kiến Minh

Hôm nay là ngày kết thúc kì hạn 3 ngày dành cho Christina.

- phạm nhân số 0845521 có người thân đến gặp!

Không lâu sau Christina được dẫn đến phòng gặp người thân. Nó đã ngồi sẵn ở đó.

- sao rồi? Câu trả lời của cô là gì?

3 ngày qua với những lời nói của Nó đã làm Christina suy nghĩ rất nhiều. Quả đúng như Nó nói, cô ta chỉ là con riêng của Corren Tay. Nhưng người cha này số lần cô ta được gặp trong một năm chỉ đếm trên đầu ngón tay. Ông ta chu cấp cho cô nhưng chưa bao giờ hỏi cô một câu mang sự quan tâm của một người cha.

Còn Corren Emmanuel, cô ta là chị gái trên danh nghĩa của cô. Mặc dù cô ta lúc nào cũng cười nói với cô, nhưng hành động thì lại là lợi dụng cô. Cô biết vậy nhưng vẫn để mặc cô ta lợi dụng. Bởi vì Christina luôn nghĩ, cô ta chỉ còn một người chị gái! Mẹ cô ta đã sớm biệt tâm biệt tích rồi!

Với những người như thế này, tốt nhất và hiểm nhất luôn là đánh vào tâm lý. Những đứa trẻ sinh ra trong gia đình không được ba mẹ quan tâm sẽ luôn có một tâm lý không vững chắc. Chỉ cần nói khích một chút là đủ.

- tôi đồng ý !

Thứ Bảy

Nó mặc một cái áo phông màu đen và một cái quần dài màu đen cộng với đôi giày bata đen và buộc tóc gọn gàng. Thiên nhìn vậy suýt tức hộc máu, anh ý kiến:

- Anh Anh, đi gặp ba thôi mà ~ em có cần phải ăn mặc như đi đánh nhau thế không ? _ Thiên khóc ròng trong lòng mà nói

- không thể không để phòng, anh trai ạ

- không được, mau đi thay bộ nào dễ thương hơn một chút đi! _ Thiên đẩy Nó vào phòng

Nó bị đẩy vào trong phòng đành thở dài mà đi chọn lại quần áo. Lần này Nó miễn cưỡng lấy ra một bộ váy màu trắng.

- OK rồi, chúng ta đi thôi

Nói rồi Thiên ra nhà xe lấy xe. Họ mau chóng rời khỏi Black Rose.

Nhà hàng La Badiane

- Anh Anh, bàn kia kia !

Nó, Thiên và Khánh ngồi vào một bàn sát cửa sổ, Nó chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ

- không hồi hộp sao? _ Thiên hỏi Nó

- nó mà hồi hộp gì chứ? Hỏi thừa rồi đó Thiên _ Khánh nói

- vậy á? Ồ, đến rồi kia

Nó quay qua nhìn, hơi bất ngờ là không chỉ có một mình ba Kiến Minh mà còn có cả ba Mộc!

- ba _ Khánh đứng dậy đi ra đỡ ba Mộc. Nó định đứng dậy nhưng Thiên lại kéo xuống

- sao vậy?

- ba sẽ ghen đó _ Thiên thờ ơ nói

Nó bắt ngờ một chút, hạ mi mắt xuống một chút, Nó ngồi xuống

- ba à, tại sao ba đã ra khỏi viện rồi? Ba còn chưa hồi phục hoàn toàn đâu! _ Nó nhủ mấy nói

- ha ha! con không phải lo cho ba đâu! _ ba Mộc xoa tay nói

- Anh Anh, con cũng biết đấy, hôm nay đến đây là để con nhận ba ruột của mình _ ông Mộc nói

- .....

- .....

- .....

- thưa ba, con biết!

- vậy thì cho ba ôm một cái đi !!!! 17 năm rồi ba không được ôm con a ~ !!!

Nó giật mình

Khánh giật mình

Thiên cũng giật mình

- ba ... ba à, làm vậy em ấy hoảng đó ba ... _ Thiên lau mồ hôi nói

Khánh và ba Mộc đứng hình

Ba Kiến Minh đang ôm Nó, ôm thôi thì không có vấn đề gì ... nhưng ông ấy còn ... cọ cọ má nữa

Nó nhìn 3 người còn lại với ánh mắt kêu cứu

- ba ... ba à .... thà em ấy ra đi ba ... _ Thiên can ngăn

- liên quan gì tới thằng nhóc nhà người! _ ba Kiến Minh quay ra quát Thiên một câu rồi lại tiếp tục .... cọ má

- con gái ta, xinh quá, đẹp quá, đáng yêu quá a ~

Đầu Nó chảy 3 vạch

Ba người kia cũng chẳng biết làm gì ngoài ngồi im

- bác ... bác à ... ở đây là nơi đông người đó bác _ không còn cách nào khác, Khánh phải dùng cách này để dừng ba Kiến Minh lại

Quả nhiên ... ba Kiến Minh lập tức buông Nó ra là ngồi xuống

- e hèm! nào! mời mọi người ăn cơm!

Hôm ấy .... Nó về nhà mà choáng hết đầu

Ba ơi ~

Sao Nó bỗng thấy sợ ba thế ?

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Chương Hồi Ưc 1 : Giành Giải Võ Thuật Quốc Gia

Năm ấy Nó 12 tuổi

Nó là thành viên trong đội võ thuật của thành phố

Nó dễ dàng vượt qua hơn 1000 đối thủ để đến trận chung kết

Đối thủ của Nó lần này là một cậu con trai tóc vàng mắt vàng. Giờ nghỉ ngơi trước trận đấu, Nó ngồi nhìn cậu đối thủ mà suy nghĩ mãi, mặc kệ cho đám bạn cùng lớp cứ đứng đằng sau hò hét, phẩy quạt, ủng hộ.

- các cậu ồn ào quá đấy! Trật tự một chút đi! Tôi đang suy nghĩ

- cậu suy nghĩ cái gì chứ? Đối thủ cũng bằng tuổi cậu thôi! Cậu đã đánh bại bao nhiêu người vậy mà không đánh nổi thằng bé này sao? _ Dương Dương nói

- ỉss cậu thật là ngu ngốc! _ cô bạn lớp trưởng đánh vào vai Dương Dương _ cậu thật sự nghĩ đơn giản vậy sao? Thật thất vọng! Đối thủ cũng vượt qua bao nhiêu người như cậu ấy, chứng tỏ thực lực không tầm thường!

- cậu ... _ Dương Dương á khẩu

- cậu ấy nói đúng đấy, cậu ta thực sự không tầm thường đâu _ Nó nói _ có khả năng tôi thua không chừng

Cả phòng nghỉ im lặng. Nó mạnh như vậy mà lần này còn nói rằng Nó có thể thua ?

- Anh Anh sư muội, em đã vượt qua hơn 1000 đối thủ rồi, đến được trận chung kết này đã tốt rồi. Thà lòng người đi, em không nhất thiết là phải thắng đâu !

Một chàng trai xoa đầu nói với Nó. Đây là Trần Huy, đại sư huynh của Nó trong võ đường thành phố.

- ừm, em biết mà, cảm ơn sư huynh

- nghe bảo cậu ta là người lai đấy _ Trà ra ngồi cạnh Nó nói

- ừm, tôi biết cậu ta sơ sơ một chút, hình như lai Anh _ Nó chống cằm nói

Bạn đang đọc truyện *Tử Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 29: Điểm Yếu Trí Mạng

Triệu Thị tạm thời đã ổn.

Ba Mịch cũng đã hồi phục và quay lại lãnh đạo tập đoàn.

Thế nên hôm nay Nó lại đến trường.

- sao ? mới có một tuần không đi học mà đã ngán rồi sao?

Thiên vừa lái xe vừa hỏi

- chán gì chứ. Đi học cũng coi như là được học lại kiến thức. Chỉ là mấy hôm vừa rồi hơi mệt mỏi

- cũng đúng nhì. Việc của Triệu Thị là em lo hết

- ừ, thôi bỏ qua vụ đó đi. Hôm nay ....

- hôm nay sao?

- ồm .... quên mất không nói với em, hôm nay là ngày kiểm tra hết kì

- kiểm tra hết kì?

- đúng vậy

Nó nghĩ ngợi gì đó rồi ngã đầu tựa vào ghế:

- ờ, không sao đâu

Lớp 11AV

Vừa mới quăng cặp sách vào ghế, một cô bạn đeo kính cùng lớp đã ôm sách lại gần, mở miệng hỏi:

- Phương Anh, mấy ngày qua cậu đi đâu thế? Hôm nay là ngày kiểm tra hết học kì đó, cậu đã ôn bài chưa?

- à, cảm ơn cậu đã quan tâm, mình đã ôn rồi

- ừm! đủ vậy! Cậu cứ xem cái này đi, đây là bài học ôn tập của lớp chúng ta, vẫn nên xem thì hơn

Nói rồi cô bạn đó đặt xuống mặt bàn nó một kẹp file rồi về chỗ của mình

" Hừm .... ? Có thể tiến xa hơn chương trình tới mức nào ?"

Nó mở kẹp file ra đọc một lượt. Nó giật mình. Những bài này chẳng phải đã vượt xa chương trình lớp 11 rồi sao? Vậy mà trường ra những đề thi như thế này ? Hoàn toàn không nằm trong đề cương!

- hay thật đấy. Kiểu này chẳng phải là quá trều người hay sao?

Ngồi đọc bài một lúc thì trống đánh. Mọi người bắt đầu ngồi vào vị trí của mình chờ giám thị vào

" Trường này có quy củ thật, ngày trước mình học đâu có vậy. Cái lớp đó ..... mà thôi, chán không thèm nghĩ tới nữa "

Một thầy giáo trông có vẻ khó tính bước vào phòng. Nó nhìn một lúc, sao nhìn ông giám thị này quen thế? Hình như nhìn thấy ở đâu rồi thì phải?

- nghĩ ngợi vẩn vơ gì thế?

Ngài từ bàn trên quay xuống hỏi. Nó nheo mắt nhìn ông thầy, hỏi:

- này, sao tôi cứ thấy thầy kia quen quen? Bà có biết là ai không?

- à, đó là thầy Mạnh, là giáo viên vừa đạt giải của thành phố đấy, thầy ấy dạy giỏi phết!

- vậy sao?

So với những kiến thức đã được học, như thế này chưa là gì.

Nhưng đề mở rộng thế này chẳng phải là đang gây khó dễ cho các học sinh khác, những người không được đào tạo như họ sao?

Nó nhanh chóng làm xong bài, nộp bài và đi ra ngoài. Các học sinh trong phòng trừ những người biết rõ Nó ra đều trợn mắt nhìn.

Tuấn thấy Nó nộp bài cũng mang bài lên nộp và đi theo nó

- ê ! đi đâu thế?

- hừm? lên phòng hiệu trưởng chút

- tự nhiên hôm nay lại lên đó ?

- ý kiến một chút về bài thi

- bài thi có vấn đề gì sao ?

- bài thi này quá mở rộng. Đành là ông chủ ấy muốn đào tạo học sinh nhưng cũng nên có mức độ thôi chứ?

" cộc cộc "

- mời vào !

Vừa nhìn thấy nó và Tuấn bước vào phòng, ông hiệu trưởng vui mừng :

- lâu lắm rồi mới thấy mấy đứa lên thăm chú. Hôm nay có chuyện gì vậy ?

- cháu có ý kiến về bài thi.

Ông hiệu trưởng giật mình:

- ý kiến cái gì cơ?

Sáng. Vừa bước vào lớp đã gặp bán mặt hằm hằm của Trà.

- này, bà có tâm sự gì hả? Nói ra đi chứ để vậy tôi thấy sợ lắm nha _ Thành rụt rè đến vỗ vai Trà

- ông thì biết cái gì chứ hả??? _ Trà hét vào mặt Thành. Thành sợ hãi lùi về phía sau vài bước không may đụng trúng Nó. Thành vội quay lại liền mồm xin lỗi rồi hỏi:

- Anh Anh, Trà bị sao vậy bà có biết không?? _ Thành run run hỏi _ Bà như vậy tui thấy kinh quá, hỏi hai người kia thì họ chỉ cười bảo chờ bà đến bà nói cho.

Nó suy nghĩ một hồi rồi bình thản đi về chỗ, vừa đi vừa nói:

- Cuối tuần này lớp có tổ chức đi bơi, vì tôi bảo là nên đi nên bà bực vậy đấy

Nếu là người không hiểu sẽ không biết lí do Trà tức giận, nhưng "bọn này" thì hiểu, lập tức cười phá lên:

- wah ha ha ha đi bơi

- ề lớp trường, đi bơi thật hả?? _ Tuấn vừa cười vừa quay sang cậu lớp trưởng hỏi

- bơi bơi bơi

- mấy người có thời ngay không???? _ Trà mặt đen sì ngẩng lên, u ám hỏi

- ỉ? sao tui thấy sát khí a _ Ngà vội quay ra chỗ khác

- thôi nào, dừng đi _ Nó nói _ không biết thì phải học! Đó chính là điểm yếu trí mạng!

- thế ai sẽ là "gáo vên" thế? trước giờ thuê bao nhiêu người có ai dạy được đâu? _ Trang khoanh tay hỏi

- Mỹ Liên sẽ dạy _ Nó nói

- tớ sao? tớ dạy được không? _ Mỹ Liên kéo áo nó

- đương nhiên là được, bọn này không dạy được, cậu sẽ dạy được!

Bạn đang đọc truyện *Tứ Đại Hotgirls Và Hotboys Trường Gr* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.